

1927
Apr. 193

Wahwahwah



ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 112.000.000

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Είς Δραχμάς	Είς Συνάλλαγμα επί :
Έν έτη	Λονδίνου εν έτη
Με 15ήμερον προέβλεπον	επί προθεσμίας 6 μην.
Τεμειυτήριον	Νέας Υόρκης εν έτη
μέχρι Δρχ. 100.000.	Παρισίων
5 ο/ο	2 ο/ο

«ΒΟΤΡΥΣ»

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
Κεφάλαιον Μετοχικόν και 'Απο-
θεματικόν Δρχ. 57.500.000
Κεντρικόν Πρατήριον δόδε 'Αθηνάς 53

Οίνοι χύμα : λευκοί, ερυθροί, γλυ-
κείς, μισχοίτοι.
Οίνοι εις φιάλας : 'Επιτραπέζιοι, ε-
κιδόριοι, όρεκτι-
κοί, ποτιστικοί.
Βερμυούτ εκ παλαιού Μοσχάτου οίνου.
Μαυροδάφνη άπαράμιλλος.
Παλαιόν άποσταγμα Οίνου «ΒΟ-
ΤΡΥΣ» τύπου Κονιάκ.
ΕΦΑΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΑΙΤΕΡΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΚΟΝΙΑΚ
Πωλούνται εις όλα τα κέντρα καταναλώσεως.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΔΕΣ

Προμηθευτήτε την ΑΜΠΡΙΝΗΝ.
Πρέπει να βρίσκεται στο προχωρόν
Φαρμακείον του σπητιού σα, διότι
θεραπεύει ταχέως και άποτελεσματι-
κώς κάθε πληγή, εγκαύματος, εκζε-
ματος, χιονίσιας, κ.λ.π.
ΔΟΚΙΜΑΣΤΕ ΤΗΝ
Πωλείται εις τα Φαρμακεία.
'Αντιπροσωπεία :
Ν. ΦΩΣΤΗΡΑ
'Εδουάρδον Δω 15

Η ΦΕΛΑΜΙΝ SANDOZ



Προστατεύει, θεραπεύει, δι-
σχυρίζει την λει-
τουργίαν του
= ήπατος =
'Αν αρρώσεις
από μελάνια-
τικώς νόσους.
'Ελονοσία, τύφος, κ. λ. π.
Συμβουλευθήτε τον 'Ιατρόν σας.
Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ
Στοά Φέξη 128 'Αθηνάι.

ΤΟΓΗΡΑΣ

Έχει

ΗΤΤΗΘΗ

«ΤΟΚΑΛΟΝ»

τά μόνα προϊόντα τα όποια δύναται να δώσουν εις μίαν γυ-
ναίκα 50 έτών την δροσερότητα και την νεότητα 30 έτών.

Πωλείται εις όλα τα Μυροπωλεία και Φαρμακεία

Χάρις εις την

ΚΡΕΜΑΝ

και

ΠΟΥΔΡΑΝ

ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Γαλλικά, 'Αγγλικά, Γερμανικά, 'Ιταλικά, 'Ισπανικά, 'Εσπεράντο,
Λατινικά, ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, Δακτυλογραφία,
Ζωγραφική, Σκιτσογραφία. Δ. Χ. ΤΣΑΜΗΣ.
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΣΑΜΙΣΤΟΝ Πλατ. 'Αγ. Θεοδώρων
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙ' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ & ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΑΝΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

... και επιθυμείτε ...
... να διατηρήσετε ή να ...
... επανεύρετε μίαν ΚΟΜΗΝ ...
... θυειά και άφθονον, ΑΚΟ ...
ΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΟΤΙ ΥΠΑΓΟΡΕΥ-
ΕΙ Η ΦΡΟΝΗΣΙΣ και κάμετε
χρήσιν ένεος προϊόντος έπιστημονι-
κού χρησιμοποιοιμένου και δι' αυ-
τών των Ιατρών και ού.ινος ή παγ-
... κόσμιος φήμη όφείλεται εις ...
... την αξιοθαύμαστον δρά-
... σιν του ΠΕΓΓΕΛΑΙΟΥ ...
... επί των τριχών ...



ΤΟ ΠΕΤΡΟΛ ΧΑΝ

Είνε το φυϊκόν, ειδικόν Φάρμακον των τριχών δέν είνε
ΕΥΦΛΕΚΤΟΝ, είνε έντελώς απηλλαγμένον της όσμης του
πετρελαίου και λεπτότατα άρωματισμένον.
'Ενδείκνυνται εις όλας τάς περιπτώσεις της
ΤΡΙΚΟΠΤΩΣΕΩΣ είτε από ασθ-νείας προέρ-
χεται ή από την 'Υπεροϊδή πυρετον — 'Οστρα-
κίαν — 'Ιλαράν κλπ. είτε από Τοκετόν — 'Α-
ναιμίαν — 'Υπερκόπωσην κλπ. Καταστρέφει
την ΠΥΤΥΡΙΔΑ, καθάριζει το δέρμα της κε-
φαλής και ελέρχεται μέχρι της ρίζης των
τριχών, της όποιος διεγείρει την δράσιν. Εί-
νε προϊόν άπαραίτητον διά μίαν καθημερι-
νήν ΤΟΥΑΛΕΤΤΑΝ και προλαμβάνει δ-
... λας τάς ασθενείας των τριχών ...

ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΙΑΤΡΟΥΣ

Διαφ. «ΦΟΙΝΙΣ»

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ

'Οδός Πελοκλείτου 18
(Στοά Λαγκή)
ΑΘΗΝΑΙ

Διευθυντής Ι. Α. ΣΚΟΥΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

'Εξεδόθησαν και πωλούνται από όλα
τά βιβλιοπωλεία και όποια πρακτορεία ε-
φημερίδων τα εξής βιβλία:
'Αθλητ (Βίκ. Ουγκώ μεγα-
σχημα, 100 ελ όνες ... Δρχ. 70
Λοσεν Λουπεν (813) ... 25
'Αγνωστος ... 35
Ζιγκολέτ ... 20
Καταστροφών και Βελή-Γκέκας ... 35
Γιοσσόν 'Αράνης ... 20
Δύο Καρδία (Μυϊκ. και Μαίρη) ... 35
Ζάκ Σεπυρ ... 15
'Εφ'ορα Στεναγμών ... 40
Δύο Μάγκες ... 20
Λήσταρχος Μπαμπάνης ... 20
Κόρη των Κεραυνών και ό
Σέρλοκ Χολμς ... 35
Καρδιά της Μάννας ... 20
Θυμολύπη ή Γαλαξειδιώτισσα ... 30
Κυρά Φροσύνη ... 30
Κί-σος και Λαμάρζανη ... 40
Κόρη των 'Ασθνών και ό
Λόρδος Βύρων ... 35
Λήσταρχος Κακαράνης και ή
'Οφανή ... 35
Ματωμένος 'Αρχιλητής ... 40
Μαρία ή Πινταγιά ισσα ... 30
Μ'ορο Χερσ (έν Ερώτη) ... 20
Μύθη Χειρ από Λονδίνον ... 30
Μαθός, τη Βενε-ία, ('Οθέλλος) ... 20
Νινά (του Αιμ. Ζυκό) ... 40
'Οσία Μαρία ή Αλυσία ... 40
Περιπλανώμενος 'Ιουδαίος ... 30
Ρ. Ζ. ... 30
Σ.μυορία Μύθου Σκελετού και
Νατ Πιγκρετων ... 30
Σαχτι Αυτοκίνητο ... 40
Σταυρομιννα και Λήσταρχος
Σπανάς ... 20
Στ.μυορία Μαύρου Σκίλετου ... 20
Τακμή ό 'Αρχιλητής ('Αμαρ-
τία Γονεων) 2 τόμ. ... 40
Φαντομάς (8 δι. και έπιστόδιον) ... 40
'Ανασ-ασ-Φαντομά όκτώ έπει-
σόδια ... 20
Χάϊδω ... 20
Λάραρον του 21 Μ. Χρομιατι-
τάς εικόνες ... 20
Ματωμένη Καλόγρια και ό
Ευφύλιος πόλεμος του 68 ... 20
Γόσσα ... 20
Καπετάν Μαύρος (Με εικόνες
χροματιστάς 2 τόμ.) ... 20
Γζών Πεδοκάρης ... 20
Φρα-Διάβολο, ... 20
Γολάφω (Νέα μεγάλη έκδοσις με
εικόνες) ... 20

Ι. ΛΟΥΤΖΙΔΗΣ

Χειρουργός όδοντοίατρος ΠΑΡΙΣΙΩΝ.
'Επί τετραετίαν εις Παρίσιον σπου-
δάσας. 'Ολιγόημερος και άνώδυνος Θε-
ραπεία καθήσασιν στόματος και όδον-
των. Οδλήτιδας, δυσσομίαν και Ρρο-
στίαν άπάνω μου.
51 Γ' Σεπτεμβρίου 51.

ΚΥΡΙΑΙ

'Εχετε όπ'έναν σας δι μόνον με την
ΒΑΦΗΝ VAUBRY
ήμπορείτε να βάψετε με έπιτυχία
και οικονομία οινόδιπτες θραύμα
Πωλείται εις τα Κεντρικά Φαρμακεία
Χενδρική πώλησις
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ

'Αγοράζομεν εις καλήν τιμήν βαβίλια
μεταχειριζόμενα και βιβλιοθήκη

22 Δεκεμβρίου 1927

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

1281

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΑΝΤΡΕ ΚΟΡΤΙΕ



ΕΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ

'Η μικρή ότηρέτρια, που μου άνοιξε την πόρτα μ' όληνητα, στο-
λόγισα και πήγε να ειδοποιήση τη «δεσποινίδα» 'Ερβελίνα για
την επίσκεψί μου. Δέν πέρασαν δυό λεπτά της ώρας και ή «δε-
σποινίς» παρουσιάσθηκε μπροστά μου.
Θα ήτανε τολλάχιστα έξηνητα έτών, ά-
σχημη και δραχνυλήτη. Με χαϊρέτησε
με νυχιό κνηια του κεφαλιού και,
από μ' έξέτασε λίγο, με ρώτησε :
— Θά έρχόσαστε βίβια για να
ήθε το σπίτι, ε; Είστε ή κυρία που
μου έλες ό συμβολαιογράφος Ντυτιέ.
— 'Ακριβώς, της άποκρίθηκα. Τόν
είχα παρακαλέσει να μου βοηθ' άγο-
ράσω ένα σπίτι στην έπαρχία, και μου
πρόσφερε το διό σας. Τόρα μόλις
έγρασα άπ' τό Παρίσι. Και ήρθα άμέ-
σως να τό δω...
'Η δεσποινίς 'Ερβελίνα έκατσε σέ
τά πολυθρόνα άντίκρου μ'υ και κά-
ρωσε τα χέρια και διαπεραστικά της
έπαινα άπάνω μου.
— Έρετε τί τιμή ζητάμε ; με ρώ-
τησε άξαφνα.
— Ό κύριος Ντυτιέ μου έλες έ-
κατον έκατό πένητε χιλιάδες φράγκα.
— Όχι, λεπτό λιγώτερο. Τό σπίτι είναι πολύ μεγάλο, λινάκι
πολύ βιοσι, με τό παλ'ή σπίντια είναι και τό παι γυρά. Σήμερα
έλα τό έχουμε φεντίττει. 'Ας έλνε..Θέλετε να δ'ήτε τώρα άμεσως
τό σπίτι ;
— 'Αν σας είναι εύκολο...είπα με μι-
ση σωνή.
'Η άλήθεια είνε πως κύλις πρωταν-
'αρία την κρύα και πένθυμη πρόσοψη
έκλεινον του σπιτιού, έννοιωσα κίποια
ιντριγκλινά με μου παρνήν τό κορμί.
Κάτι μ'ή έλεγε πως υεσα σέ κεινο τό
πολύ έπωριακό σπίτι θά κυρτότανε
μό πολύ μεγάλη σιωπηλή τραγωδία.Κοί-
τό παρουσιαστικο και ή συμπεριφορά
της δ σπονίδος 'Ερβελίνας μ' έκρύωσαν
περισσότερο.

'Η δνίς 'Ερβελίνα φάναζε τότε την ότηρέτρια :
— Σύρε, Μαρία, να η; της δεσποινίδος 'Ολιβίας, πως τη θ'έλω,
της είπε, όταν παρουσιάστηκε τό δουλικό που μου είχε ποσηγου-
μένως άνοίξει την πόρτα. 'Υστερα,
γυρνώντας προς τό μέρος μου, έπρό-
σθεσε : 'Η 'Ολιβία είναι ή μικρή μας
άδερφή. Είμαστε τρεις έξέτε...
'Αμα υπήκε από σαλονι ή 'Ολιβία,
ύστερ' από λίγο, είδα άμέσως πως
ήτανε «μικρή» σχετικά με την 'Ερβε-
λίνα που θα είχε περάσει τα έξηνητα.
Τά χαρακτηριστικά του προσώπου
της ήτανε πλαδαρά και μαλαμένα μο-
λονότι τα μαλλιά της ήταν άκόμα
κατάμαυρα. Μά κείνο που μου προσέ-
νησε κατάπληξη ήταν ή άνοια κι' ά-
συνήθιστη λάμψη των ματιών της.
'Η 'Ερβελίνα της έξηγησε με δυό
λόγια τό σκοπό της επανένωσός μου,
και την παρακάλεσε να μ' όδηγήση να
έπισκεφθώ τό σπίτι. 'Όταν ή 'Ολιβία
άκουσε πως είμουν άγοράστρια, μου
ερωτάε μία ματιά που έκανε να παγώ-
ση τό αίμα στις φλέβες μου. Μά
χωρίς να μου πη τίποτε μου έδειξε
την πόρτα σά να με καλοδωσά να την

Πλάι στο λίκνο του παιδιού μου...

άκολουθήσω:
'Ανεβήκαμε στο πρώτο πάτωμα. Μου έδειξε τό σαλόνι. 'Υστε-
ρα μου έδειξε τό δωμάτιο των άδελφάδων της και τό διό της —
καθαρό, οίγυρ σμένο, νεκρικά σβα-
ρό... 'Εώ την άλωουόουσα άμύγη
άνήμα άπ' τους σκοτεινούς δι δό-
μους και τις σπενές σάλες και μέσα στο
μελαγχολικά δωμάτια που φαινόταν
σα να τα είχε κατοικήσει τό πνεύμα
της άπελπισίας και ή; έρημώσις.
'Αξαφνα ή 'Ολιβία, εκεί που μου
έδειχνε την άποθήκη, γήρισε και με
ρώτησε με φωνή άλλ'ιγμένη — με φω-
νή γλυκιά και μαλακή :
— 'Εχετε παιδιά ;
— Ναι, δύο... της άποκρίθηκα λι-
γότερο.



γαι φαίνεται απ' την απότομη ερώτησή της. Και μωφ φάνηκε τότε σ'α να είδα τα μαύρα και παράξενα μάτια της να δροαίνονται.

— Τι φάει το πράγμα που είνε τα μικρά παιδιά... ψιθύρισε με κάποιο άδικο στο λυγμό στη φωνή. Αυτά βλαδιές οτιδές χαράχτηκαν τότε γύρω απ' τα μικρά, κίτρινα χείλη της. Και ξαφνικά, μωφ άρπαξε τα χέρια και μωφ είπε λαχανιασμένα:

— Δεν πρέπει ν' αγοράσετε αυτό το σπίτι!...

— Η φωνή της έστρεψε — έλαγε...

— ... με συνδέουν τόσες άμνησεις μ' αυτό!...

— Ομολογώ πως άρχισα να έκνευρίζομαι με τα παράξενα κι άκατανόητα φρονήματά της.

— Κατάλαβα, δισκοι, της είπα, καταλαβαίνω την άγάπη σας γι' αυτό το σπίτι. Αλλά μωφ φαίνεται πως από κοινοί θα πηγαίτε οι τρεις άδελφέ, την άπόφαση να το πουλήσετε. Και άφου ή δεσποινίς Έρβελίνα δέ φαίνεται τόσο λυπημένη γιά τον άποχωρισμό αυτόν...

— Ά! δεν είνε το ίδιο πράγμα... Κάτι άλλο, τρομερό, φοβερό με συνδέει έμένα μ' αυτό το σπίτι. Και σ'ας άρχίζομαι πως τη μέρα που θα πουληθώ, θα με βρούνει κρεμμυδιόνη από το δοκάρι της σοφίτας...

Οι άγριες ματιές της άρχισαν και πάλι να με φοβίζουν. Και, πριν προφθάσω να της πω τίποτα, την είδα να μ' άγκαλιάζει σφιχτά, να πλησιάζει το πρόσωπό της στο δικό μου και να μωφ λέει με σφουρχτή φωνή:

— Σε σ'ας μωφ νά τα πω όλα. Τα μάτια σας δείχνουν πως είσστε καλή γυναίκα. Έλατε μιά στιγμή στο δωμάτιό μου. Έκει άνω είσμαστε μόνες. Και θα σ'ας διηγήθω την τραγωδία που φαινότανε στη ζωή μου και μ' έκανε ν' άγαπώ σ'α φάντασμα το σπίτι αυτό...

Με τράβηξε απ' το χέρι-χέρι έγώ να μωφ νά της φέρω την παραμυθία αντίσταση, έντασιση σχεδόν απ' τη μαγνητική δύναμη των ματιών της: με πήρε στο δωμάτιό της, μ' έβαλε να καθίσω στον καναπέ και άφου κλείδωσε την πόρτα, ήρθε κι έκατσε δίπλα μου...

— Προηγούμενο, — άρχισε να μωφ λέει — πρέπει νά σ'ας πω με δυό λόγια τι μονότονη ζωή πέμασα στο κρύο αυτό και μελαγχολικό σπίτι. Από μικρό κορίτσι μ' έβρισαν κάτι παράξενες κρίσεις που μ' έκαναν νά κλαίω χωρίς λόγο μέρες όλόκληρες... Το μόνο σημαντικό γεγονός στη ζωή μας είνε πρώτα το θάνατος του πατέρα και ύστερα της μητέρας μας. Και κατόπιν ή ίδια πέντα μονότονη ζωή, χωρίς κανένα άπόροπο... Σ'ό μεταξυ είχα μεγαλώσει. Οι άδελφές μου, πολύ μεγαλύτερες από μένα, γαμωμένες πιά, δέ μπορούσαν ποτέ νά καταλάβουν πως ή καρδιά μου χτυπούσε πολύ δυνατά κάτω απ' το στήθος μου. Έξακολουθούσαν να με φρονίζουν μικρή, μ' ή άλήθεια είνε πως με χαρά θ' άρχισαν νά βλέπουν ότι με πήραν κι έμένα τα χρόνια, πως έχασα κάθε δροσιά απ' το πρόσωπο μου, πως μικράθηκαν τα νιάτα μου, ήρεμα-ήρεμα, όπως έδωσαν και τα δικιά τους κάλλη... Άξαρνα όμως, άξαρνα, όπως έδωσαν και τα δικιά τους κάλλη... Άξαρνα κηρύσσεται ή πόλη μου. Άντίστοιχες σ'α νά είνε ένα μεγάλο έορμόροπο σπίτι το όποιο τότε είδε μεταβληθεί σ'α νοσοκομείο. Μεταξύ των νοσηλευόμενων ήσαν και κάποιος νέος άξιωματικός απ' τον Καναδά. Μιά νύχτα έπεσε το ταβάνι του δωματίου του, και κόντεψε νά τον άφρη στον τόπο. Όλες οι άλλες οι κάμορες ήσαν πιασμένες. Ο γάτος του νοσοκομείου ήρθε τότε και μ'ας παρακάλεσε νά του έπιτρέψουμε νά έγκαταστήσει τον άσθενή του στο περίπτερό μας που βίσταται στον κήπο. Νά, φαίνεται από δω, από κείνο το παράθυρο... Μά ό παπας της ένορίας της είπε πως αυτό που έκανα θα ήταν έργο φιλανθρωπίας και δέχθηκε. Την άλλη μέρα, ό άξιωματικός μετέφερε τις λιγοστές άποσκευές του στο περίπτερο και το άπόγευμα της ίδιας μέρας, ήρθε και μ'ας έπισκέφθηκε γιά νά μ'ας ευχαριστήσει γιά την φιλοξενία. Άχ! τι ώραιος που ήτανε!

Στις άδελφές μου δεν προσέγγισαν καμμία έντύπωση. Έγώ όμως, μόλις τον είδα, έννοιωσα την καρδιά μου νά χτυπά δυνατά... Λέγονταν Τσάρλι, Τσάρλι Φράνς. Κατά την έπισκεψή του μ'ας μίλησε γιά τις φοβερότερες του πολέμου, γιά τη μακροχρόνια ταξίδια του, γιά τα παιδικά του χρόνια, γιά το σπίτι του γιά τη γυναίκα του. Όταν άκ νια πώς είνε παντρεμένος, περάχτηκε λίγο. Με παραηρόσε όμως, ή σκέψις πως ή γυναίκα του δέ θα τον άγαπούσε, άφου βρισκόταν άκόμα στον Καναδά. (Έγώ άν είχα άναγαπαστεί άκόμα στον πόλεμο. Θα παραιτούσα και σίτι και όλα, γιά άδμαί πάντα σ'αυτό του). Ω! πόσο άγαπούσε τα παιδιά!...Με τί τρυφερή συγκίνηση μίλησε γι' αυτό...

Κάναμε δεκτιπέντες μέρες νά τον ξαναδοθώ. Ο καιρός ήτανε τόσο έλεεινός, κ' έκείνος έμενε απ' το πρωί έως τ' βράδυ κλεισμένος σ'α δωμάτιό του, γιά νά μ'ην κρύω και έα ανοίει ή πληγή του. Και γώ, κάθε βράδι, έδωνα το φως στο δωμάτιό μου, καθόμουν

στο παράθυρο και τον κίτταζε ώρες όλόκληρες σκυμμένο πάνω στο γραφείο του, νά διαβάσει με το φως της λάμπας. Άχ! πώς πονούσα τότε! Και τί γλυκός που ήταν αυτός ό πόνος... Τον άγαπούσα, κυρία μου, τον άγαπούσα...

— Ομολογώ πως δεν έβρισκα καθόλου γελοία την Όλιβία-την Όλιβία που φαίνοντανε σχεδόν σάν γρη-νά μου διηγείται τη μοναδική έρωτική περιπέτεια της ζωής της. Το πάθος είχε ξεσπάσει το μαρμαμένο της πρόσωπο.

— Μιά μέρα, εξακολουθούσε ή Όλιβία, που έκανε καλόν καιρό, ό Τσάρλι, άνοιγοντας ξαφνικά το παράθυρό του, με είδε νά στέκομαι στο δικό μου και νά κοιτάζω κατά το δωμάτιό του. Στην κουρτίνα σ'α δικό μου, φοβήθηκα μήπως κατάλαβε τίποτα, με έκείνος άρχισ'α τότε νά μωφ μιλάω, γελαστά και χαρούμενα, γιά τον καλό καιρό τότε νά μωφ μιλάω, γελαστά και χαρούμενα, γιά τον καλό καιρό, γιά τη χαρά της ζωής ύστερ' από τον άδη της άρρώστιας...

— Η καρδιά μου σπαρταρούσε σάν πουλί στο δρόμο. Τί εύτυχισμένες στιγμές πέμασα τότε. Με τί ήδονη έννοιωσα σ'αυτό που τότε είνε τις θοπέρες της άγάπης!

— Το μεσημέρι όμως, στην τραπέζια, έκει που τρώγαμε τα φρούτα, ή Ίσάννο, ή μεσαία απ' τις τρεις μας, μ'ας είπε άξαφνα πως ό Τσάρλι περίμενε ύστερ' από λίγες μέρες τη γυναίκα του. Είχε λάβει γράμμα της πώς βρισκότανε στο δρόμο.

— Το χτύπημα ήτανε τόσο άπότομο και δυνατό, που δεν μπορούσα νά κυριαρχώ σ'α νευρά μου, έπεσα στο κρεβάτι μου και άρχισα νά κλαίω. Οι άδελφές μου μ' άκολουθούσαν τρεμουλιασμένες.

— >Τί έχεις καλέ; με ρωτούσαν. Τι έπαθες;

— >Θα της πείραζε ή σάλτσα τομάτα το στομάχι...

— Έγώ νά μ'ην πέρνουμε κονσέρβες απ' αυτόν τον μακάρι!

— Που νά καταλάβουν οι δυστυχισμένες. Τις λυτάρουν έπειδή ή καρδιά τους είχε νεκρώσει πιά — με τις ζήλεια έπειδή δεν ήσανε σ'α νύχτα νά νιώσουν τις ματαιότητες της άγάπης.

— Έπεσα με πυρετό... Ο γάτος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

— Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του. Έκείνος που ήρθε, δεν μπορούσε νά μωφ μιλάω, με έπαιζε με το πόδι του.

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΑ ΚΕΡΑΝ ΤΟΥ ΚΛΕΦΤΗ

«Ο κ. Γκριέμπ, — ένας λεπτός, φηλόσμομος, καθώς πρέπει, καλοντυμένος, κομψός σκεδόν, κύριος, που φορούσε μία ρεντιγκότα χυτή απάνω του, — πέρασε γρήγορα-γρήγορα μπρός απ' το θυρωρείο. Κάτω απ' την άριστη του μασχάλη κρατούσε ένα χαρτοφύλακα από μαύρο πετσό.

Τη στιγμή όμως που πατούσε το πόδι του στο πρώτο σκαλοπάτι της σκάλας, βγήκε άξαφνα απ' το θυρωρείο ο θυρωρός και τον σταμάτησε μ' αυτά τα λόγια:

— Ποιόν ζητάτε;

«Ο κ. Γκριέμπ, έβριξε μιάν ακατάδεχτη ματιά στον άγρυπνο φρουρό του σπιτιού, ο οποίος δυσπιστούσε για όλοσ γενικά τους έπισκέπτες, τόσο για τους διαπρεπιστέρους όσο και για τους άσημνότερους, και του άποκρίθηκε:

— Τον κ. Ρουσό.

— Τρίτο πάτωμα, πρώτη πόρτα άντρου, μουρμούρισε τότε ο θυρωρός.

Και, ένω γυρνούσε στο θυρωρείο του, προσέθεσε:

— Άν ήρθατε να σας εοφλήση κανένα λογαριασμό, μην περιμένετε να τον δώτε απάνω!

«Ο κ. Γκριέμπ έκανε μιά άδριστη χειρονομία, σά να θέλε να πη πως δεν έρχόταν για τέτοιο πράγμα, κι άνέθηκε ανή σκάλα.

«Η άλλη τρία τώρα είχε πος το ήξερε ότι ο κ. Ρουσό είχε βγει έξω με τη γυναίκα του πριν από ε α τέταρτο της ώρας, έπειδή τους είχε παρακολουθήσει απ' το διπλανό καφενείο όπου περίμενε άρας δλόκληρος.

«Έξερε επίσης ότι ή υπηρέτριά τους, μόλις άφευαν τ' άρτανικά της, έσπότηζε και καίνη, έπειδή την είχε δει κι αυτήν να βγαίνει έξω. Άρα, το δημόιο δά θα είχε για κίμποσο χρονικό διάστημα, κανένα φύλακα.

«Όταν λοιπόν ο κ. Γκριέμπ έφτασε στο τρίτο πάτωμα, θαύοντας να λάβη όλα τα προσωπικά μ' τρα, χτύπησε την άντικυνη πόρτα. Περίνευ λίγο και βλέποντας πως δεν του άπαντούσε κανείς, έτάθη επί το έργο.

Στην αρχή άνοιξε το σ βαρό-ατο χαρτοφύλακά του κι έβγαλε από μέσα μιά τσαντίτσα μ όλα τα χρειώδη για ένα λωποδίτη. Τίποτα δεν του έλειπε. Μπορούσε μ' αυ ά τα έρδρα ν' άνοιξη κι την πιο δύσκολη κλειδαριά. «Ο κ. Γκριέμπ διαλεξε τότε ένα απ' τα πολλά άτυκλειδιά του και προσπαθώντας ν' άνοιξη την πόρτα. Μά βρήκε κάποια άντίσταση στην κλειδαμιά και πήρε άλλο άτυκλειδί, μά χωρίς να κατατέρη τίποτε οδτε και μ' αυτό. Με το τσί-ο όμως, τάθηκε πιο τυχερός. «Η πόρτα ήταν άνοιχτή. Ο κ. Γκριέμπ μπορούσε να περάση μέσα...

Στην αρχή έκανε με το πάσο του μιά βόλτα σ' όλο το διαμέρισμα, το όποιο πράγματι ήτανε τελείως έρημο, και σταματώντας στην κρεβατοκάμαρα, στράφηκε στη δουλειά για ν' άνοιξη το μικρό έρμάρει που γράφει, όπου άσφαλως θα ήτανε τα λεπτά και τα άμυντικά.

Τη στιγμή όμως άκαίνη χτύπησε το κουδούνι της πόρτας. «Ο κ. Γκριέμπ, κύριος τού έλαιού του, δεν άχασε καθόλου. Για μιά στιγμή, σκέφτηκε τί σίτιση έπρεπε να τηρήση κι έδωσε με το νού του ο ες τις ένδεχόμενες περιπτώσεις. «Τους νά ήταν ο θυρωρός που άνησυχούσε βλέποντας πως ο κ. Γκριέμπ δεν κατέβηκε; Ίσως νά ήτανε και κανέναν άτιλς έπισκέπτης. Και σι διού αούδες περιπτώσεις, το καλύτερο που είχε νά κάνη ήτανε ν' άνοιξη και, άν τον καλούσε ή άνάκη, να σπρώξη πέρα τόν έσοχητικό που θα είχε την περιέργεια νά μάθη περισσότερα πράγματα για την παρουσία του, και νά το βάλη στα πόδια, έπωρελούμενος της ταρχής του.

Και ο κ. Γκριέμπ, άφου έλαβε την άπόφαση, έκλεισε την τσαντίτσα του και πήγε ν' άνοιξη. Και είδε μπροστά του ένα μεσόκοπο άντρα, που φερόυσε ένα κακέτο με χροιά σιρήνια ο όποιος του παρονοούσε άμέσως ένα λογαριασμό, λέγοντας:

— Είναι απ' το άεριόφως.

«Ο κ. Ρουσό δ ν' είχε δώ, του άποκρίθηκε

τότε άγέρωχα ο κ. Γκριέμπ.

Μά ο εισπράκτωρ δεν ήτανε καθόλου εύγενικός.

— Τρεις φορές τώρα μου λάτε όλο το ίδιο. Έχετε ο θράσος νά με λάτε πως ο κ. Ρουσό δεν είναι δώ, ενώ ο κ. Ρουσό είστε σεις. «Η θά μου δώσετε άέως τα λεπτά που λέει ή άπόδειξη, ή θά σηκώνω όλο το σπίτι στο πόδι...

«Ο κ. Γκριέμπ, κατιλοβαίνοντας πως ο εισπράκτωρ δεν τό είχε σε τίποτα νά πραγματοποιήση την άπειλή του — και άδυσιστημένος έξέλλου, έπε δι θά μπορούσε να τον έξορτώση πολύ εακολά — έξέφλησε το λογαριασμό, λογαριάζοντας νά συμπληρώση το περιπλέον αυτό έξοδο με κανένα άντικείμενο που σάκλεβε απ' το σπίτι.

Μόλις ο εισπράκτωρ κατέβηκε τη σκάλα, ο κ. Γκριέμπ έφτασε στη κρεβατοκάμαρα για νά άκαλουδήση τη δουλειά του. Μά, την ίδια στιγμή,

ξαναχτύπησε το κουδούνι της πόρτας.

— «Α! μά επί τέλους! φώναξε φουρκισμένος, δεν θα μ' άφήσουν νά δουλέψω με την ήσυχία μου!

«Άνοιξε και πάλι με τρόπο την πόρτα — κι έκανε ένα μορφασμό.

«Ήταν ο εισπράκτωρ κάποιου πιστωτικού Ίρύματος, και παρούσαζε ένα γραμματίο πεντακοσίων πενήνκοντα φράγκων προς έξόφληση. Για μιά στιγμή, πέρασε απ' το μυαλό του κ. Γκριέμπ ή σκέψη νά σκεφθή τον εισπράκτορα και νά του πάρη όλα λεπτά είχε απάνω του. Τό ποσό δεν θα ήτανε βέβαια εύκαταφρόνητο. Μά ο κ. Γκριέμπ θυμήθηκε τότε τας άργάς του, που του άπαγορεύαν νά χύση ανθρώπινο αίμα. Έξέλλου δεν ήτανε βέβαιος αν ή δουμιά του θα έπιτύγχανε. «Ο εισπράκτωρ φαινότανε γερός και δυνατός άντρας.

«Ήτανε σέ άδση νά υπερκοπιστή τον έαυτό του. «Ο θυρωρός της πάλης θά τραβούσε ίσως την προσοχή κανενός νοικάρη — και ο κ. Γκριέμπ είχε κάθε λόγο νά μην έπιθυμή την παρουσία τριών. Και άπεφάσισε νά άποποιηθή με τρόπο νά έξοφλήση το γραμμάτιο.

— Δεν άνω δυστυχώς σήμερα λεπτά, είπε του εισπράκτορος. Πάρας άδριο άν σού είνε εύκολο.

— «Α, μά! Άν πιστεύω! του άποκρίθηκε ο εισπράκτωρ είδα στο έρόμο των εισπράκτορα του άεριόφωτος και μου είπε πως τον έσφλήξατε — άφου όμως σας φέρισε πως θά σηκώση το σπίτι στο πόδι. «Αν είστε σάς χουίζετε σά... Άν λοιπόν δεν με πληρώσετε, θά μνησθώ τις φωνες, θά μάξωμ έδω όλους τους νοικάρηδες και θά τους πω πως είστε κανονίηδες, πως...

Και ο εισπράκτωρ άνέδραξε, όσο πήγαινε, τον τόνο της φωνής του. Ίπληξε κίνδυνος μήπως τόν άκούσει κανς απ' τη σκάλα. Και ο κ. Γκριέμπ κατάλαβε τότε πως το καλύτερο που είχε νά κάνη ήτανε νά έσφλήση το λογαριασμό.

«Έδωσε λοιπόν του εισπράκτορος διακόσια πενήντα φράγκα, που τα είχε κλέψει πριν από λίγο απ' το δημάτιο μιάς παραμάνας, στο διπλανό σπίτι. «Ο εισπράκτωρ έφυγε χωρίς ούτε καν νά του πη ευχαριστώ.

«Ο κ. Γκριέμπ έκαιτος τότε κι έκανε με το νού του λογαριασμό τί είχε έώσει. Διακοσια άνήντα όχτω φράγκα!.. Πολλά, πάρα πολλά!... Πληρηγόρηθηκε όμως με τη σκέψη πως μ' αυτό τό ποσόν είχε άσφαλιστεί άπο κάθε κίνδυνο νά τον πιάσουν και ότι τα κομμάτια — για τα όποια είχε λάβει θαικας πληροφορίας πως ήτανε μεγάλης αξίας — θα έκάμνταν νά έξοδά του...

Και, για τρίτη φορά, τράβηξε κατά την κρεβατοκάμαρα. «Άξαφνα όμως, στάθηκε: είχε άκούσει κάποιο θόρυβο. Νό, ένν κλειδί νυρνούσε στην κλειδαμιά... Δεν υπήρχε πιά κλειδί άμφοβόλια πως ο κ. και ή κ. Ρουσό γυρνούσανε σιτι. «Ο κ. Γκριέμπ κατάλαβε τότε πως ήτανε χαμένος. Μά το κυριώτερο γνήρισμα του χαρακτήρος του ήτανε ή άπορροιστική-η. Και πήγε, με γενναίσιμιο, νά υποτεχθή τον έγχρο.

«Όταν έφτασε στον άντιθάλαμ, είδε άντρου του μιά κυρία ή όποια όπισθόχωρησε κατάπληκτη Φαίνεται όμως πως θά έκανε κάποια σκέψη με το νού τη, γιατί αμωως είχε χαρούνη του κ. Γκριέμπ, που τό είχε χάσει και την κοίταζε άπ' όλομμένος.

— Πάραστε στο σαλονάκι, άγαπητέ μου κύριε. «Η ήλιδα ή υπηρέτριά μας σάς άφως βλέπω νά περιμένετε σ' όν άντιθάλαμο... Μην την παρεξηγήτε, τώρα μόλις ήρθε απ' το χωριό της και δεν κατατοπίστηκε ακόμα τις συνήθειες μου.

«Ο κ. Γκριέμπ έκανε νά πη κάτω, μά ή κυρία Ρουσό έξακολούθησε άμέσως με περισσότερα διάχυση.

— Μ' γάλη σας καλόνουν νά φανήτε τόσο πρόθυμος στην παράκληση που σάς έκανε ο συγγός μου. Δεν ήθελε, έρατε, να σάς ζητήση αυ ά τα χίλια φράγκα, τα όποια όστο ο τά χρειάζομαστε άπο λώτες. Εγώ όμως: του είπα: «Είε άούνατε να σού άρνθή αυτή την εύκολία ο κ. Γκαστόν, ο έπισήθιος φίλος σ' υ με τον όποιο παίζει κάθε βράδι πόκερ στο καφενείο της δού.

«Άνθ Φάκ...» καίνος είχε πολύ πλούσιος και πίντα κερδίζει. Μή διατάξης, λοιπόν, καθόλου. Δεν άμφέβαλα καθόλου, κύριε, για τα άδηνικά σας αιδήματα, μολονότι δεν σάς άγνώσκω προσωπικώς. Και βλέπω πως δεν άπατήθηκα. «Α, κύριε, δεν έξωρ πως νά σάς εύχαριστήσω. Μας βγάξετε άπο μιά πολύ δύσκολη θέση, μάς σάξετε κυριολεκτικώς... Μά περάστε, παρακαλώ, στο σαλονάκι. «Ο άιτρας μου όπου κι άν είναι θάρρη.

«Ο κ. Γκριέμπ δεν έίστασε τότε καθόλου. «Ο σύγγος θά γυρνούσε σε λίγο και τότε θά άπελάλυτε π' ός ήταν, θά φώναζαν την άσυνεπεία και θά τον πήγαιναν μέσα. «Έδωσε άμέσως το χέρι του στην άριστη τέψη της ρεντιγκότας του, έβγαλε το πορτοφόλι του, πήρε ένα χιλιάριο — τό όποιο τό είχε κερδίσει με πολύ κόπο και άγνοια — και χαμογελώντας δέθεν άδιάφορα, τό έδωσε στην κυ



Έβγαλε μιά τσαντίτσα με όλα τα χρειώδη.



Περάστε στο σαλονάκι, άγαπητέ μου κύριε.



ΤΑ ΠΕΡΙΓΓΡΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ο ΘΑΝΑΣΙΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΦΕΙΔΙΩΝ

Ένα απ' τα πιο παράξενα πουλιά του κόσμου είναι και ο Γραμματίς. Τό πουλί αυτό λέγεται έτσι, έπειδή τό λοφίο του — ή ή σκούρα του άντι νά είναι όρθιο στο κεφάλι του, πέφτει προς τα πίσω και θυμίζει τις παλινές πέννες από φτερά χήνας που είχαν οι γραμματίς του μεσάνινος στ' αυτί. Μά και τό σώμα του πουλιού αυτού είναι κάτι άξιοπερίεργο, έπειδή είναι ένα κράμα νά πούμε διαφόρων πουλιών. Τό κεφάλι του, με τό κυρτό ράμνος, θυμίζει τ' άρπακτικά πουλιά. «Όταν μάλιστα τό δεις προφά, θυμίζει πως βλέπεις μπροστά σου τό κεφάλι ενός άστού. «Ο κορμός του πάλιν μοιάζει σά του γυπός, και τα μακρύ του πόδια θά μπορούσαν άξιόλογα ν' άνήκαν και σ' ένα πελτρώ. Τό παρδάλο πτελωμά του μπορεί νά παραβληθή, στο λαμό λ' ίσης, με τά άμωρφα φτερά του άρρωδιού.

«Όταν ο γραμματίς έπιτίθεται άναγόν κανενός φειδιού, ή σκούρα του σηκώνεται όλόρηθ, άπλώνεται και σχηματίζει ένα είδος φωτογεννητήριου γύρω απ' τό κεφάλι του, ενώ τα φτερά του άνιγόνται σ' ένα χτυπήσουν.

«Ο γραμματίς μπορεί νά συγκραταλεχθή μεταξύ των μάλλον άφελων στον άνθρωπο πουλιών. Τρέφεται άποκλειστικά με φειδιά, και προτιμά έλαίριτες τά πιο όηλη ηριώδη κι έπικίνδυνα απ' αυτά.

Τό παράξενο αυτό πουλί ζή σ' όλη την έκταση της Άφρικής. Τελειώνει τ' ετήγιον και στις Ινδίες, όπου κατάρες μιά χαρά νά ήρκαμνισθή. «Η παρουσία του μάλιστα στο Ίνδονταν έ' άποβς πράγματι άνθρωποσότησης, έπειδή σ' έκείνα τα μέρη τά φειδιά σκοτώνουν, πανω άπό 20.000 άνθρώπους τό χρόνο!...

«Οι λόγοι περιγηγία που εύτυχισαν νά παρευρεθούν σε μιά μάχη μεταξύ των γραμματίς και του κόμρα — ένας φειδιού, ιερφήμου δά τα θανατηφόρα άποτελέσματα του δηλητηρίου του, — μιλούν γι' αυτόν με θαυμασμό, σάν ένα άπό τα σπανία ερα θαύματα του κόσμου.

Μόλις ο γραμματίς, τό όποιο τό μάτια τρυπούν και τά σκοτάδια, άντιληφθεί κανένα φειδι χωμένο μες στα χόρτα, τό πλησιάζει με μεγάλες δρασκελές και ύστερα άρχίζει νά φέρνη με προσοχή βόλτες γύρω απ' τον έγχρο, που σηκώνει τό κεφάλι του σφουρίζοντας άπαια. Τότε είναι κατάλληλη στιγμή για τό γραμματίς νά έπιτίθεται. Άίνει μά με τά φτερά του στο φειδι, τό ζαλίζει και ύστερα πατά τό κεφάλι του με τό ένα πόδι του. Κατόπιν του δίνει μιά δυνατή δαγκωματιά στο κεφάλι, τό σκάνει και τό χάφτει σάν... λουκούμι!...

Μά ή πάλι του γραμματίς με τά φειδιά δεν είναι πάντα τόσο εύκολη, ίσως όταν τό ήρωικό αυτό πουλί έχει νά παλαίψη με κανένα πύθωνα. Για νά λάμπε μιά ιδέα του φοβερού αυτού φειδιού, σάς λέμε πως έχει 6 έως 8 μέτρα μάρκος. «Η μονομαχία μεταξύ των δύο αυτών γ'ων διαρκεί πολλές φορές και μιά δλόκληρη ώρα — μά πάντα σκεδόν τελειώνει με τη νίκη του γραμματίς.

«Ο ήρωις της Γαμβίας αιδώνονται πραγματικό θρησκευτικό σεάσο γι' αυτό τά πουλιά, τα όποια προσπαθούν νά κρατήσουν στα χωριά τους, για νά τους άπαλλάξουν απ' τά έπικίνδυνα φειδιά και τά άλλα έρπετά.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΣΑ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟ ΣΠΙΤΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Άνεκαλύφθη τελευταία πιο είναι τό αρχαιότερο σπίτι σ' όλον τον κόσμο που νά διατηρείται, φυσικά, σε καλή κατάσταση και νά ήν άννη έρείκιο.

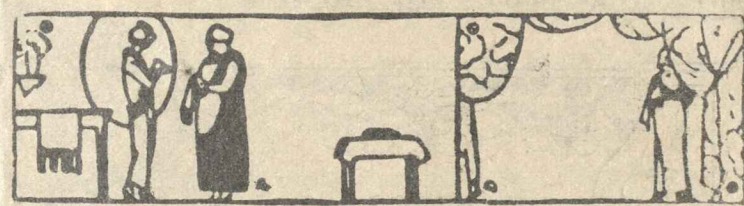
Τό σπίτι αυτό βόρκεται στην Τούννια, στην κορυφή του δούβρου βουνού Γκουρά. Είναι χτισμένο απ' τον καιρό των Ρωμαίων και στις τέσσερες γωνίες του... είχαν τέσσερες πύσσους. Τον καιρό που χτίστηκε ήταν μονόπατο και πολύ ψηλό. «Αιγό-τερα όμως, έπωρελήθησαν άπό τό ύψος αυτό, του έβαλαν ένα πάτωμα σι μεση και τό έκαναν δίπατο.

Τό σπίτι αυτό κατοικείται ακόμα, μολονότι είναι ήλικίας... 1.700 έτών!

ρια Ρουσό λέγοντας:

— Είμαι πολύ εύτυχής, κυρία μου έπειδή σχηματίζετε τόσο καλή ιδέα για μένα χωρίς νά με γνωρίζετε — κι' έπειδή μπορώ νά κάνω τό άγαπητό μου φίλου τη μικρή αυτή οικολία. Μά μεγάλη μου εδ-χαρίστη δάδλεκα τον κ. Ρουσό, μά πρέπει δυστυχώς νά γύσω, έπειδή άνω κάποια έπείγουσα άργασία. Νά τού πητε, σάς παρακαλώ, πολλούς χαίρετες...!

Άντρέ Μπερ



ΑΠΟ ΔΟΚΙ' ΑΠ' ΕΚΕΙ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

«Η καρτέμπους του Βασιλέως Κασόλου. «Τόν άπήλαξαν άπό ένα... περιττό βάρες!... Τό πάθημα του Φραγκλίνου... Έβγαλε τό δόντι του για νά γεμίση τό όπλο του!... «Ο άριστοκράτης άξιωματικός. «Ο Ρίτς και ο άμαξας. «Είσαι ο ίδιος ο διάβολος!... κλπ. κλπ.

«Όταν ή βασίλισσα Χρητίνα έπληροφρόνησε την καρτέμπους του Βασιλέως της Άγγλιας Κασόλου, είπε στους αλικούς της:

— Αύτη τη στιγμή, μαθαίνω, κύριοι, ότι οι άγγλοι έκοψαν τό κεφάλι του Βασιλέως των, ο όποιος... δεν ήξερε τί νά τό κάνει! «Υποθέτω λοιπόν ότι τον άπήλαξαν άπό ένα έντελώς περιττό βάρος!...

«Ο Φραγκλίνος, περαστικός κάποτε άπό τό Παρίσι, έπήγε σε μιά διαλέξη. Έπειδή όμως δεν καταλάβαινε καλά τά γαλλικά παρ-ακολουθούσε την γναστή του κυρία ντε Μπουσφιέρ που έκά-θητο έμπρός του και χειροκροτούσε όταν χειροκροτούσε κι' αυτή. «Όταν έτελειώσαν όμως ή διάλεξη, ο έγγονός του τον έπλησία-σε και του είπε:

— Καθ' ένα παπού, τί ήταν αυτά που έκανς σήμερα;... Χειροκροτούσες κάθε φορά που ο ρήτωρ έκινούσε ή έόένα ή τά έργα σου!

«Ο μέγας τραγικός της Γαλλίας Ρακίνας, συνέθετε τις τραγω-δίες του περπατώντας!

Έβράδιζαν άφηρημένοι και συγχρόνως άπήγγελε δυνατά, με τέτοιον ένθουσιασμό, όπτε μιά μέρα μαζευθήκαν γύρω του οι έργά-τες του Κεραμεικού οί όποιοι, βλέποντάς τον νά σκούρη με τόση άπόγνωση και νά χειρονομεί σάν τρελλός, τον πήραν γι'... άνι-σώροπο και τον παρέδωσαν στην άστυνομία!...

Στην «Ιστορία των Άνατολικών Ίνδιών» ο Μαφφέ άναφέρει ότι στην πρώτη πολιορκία του Ντιού, που έλαβε χώραν στα 1533 άιφότερα τάντιμαχόμενα μέρη πολιορκούσαν με τέτοια λύσσα, όστε ένας στρατιώτης Πορτογάλος, έχοντας έξαντλήσει τά π'λεμοφόδια του και μη έχοντας πλέον καμιά σφαίρα διαθέσιμη... έβγαλε ένα δόντι του και «γέμισε» τό όπλο του μ' αυτό!...

Κατά την εποχή της Γαλλικής Έπαναστάσεως, ένας φανατικός δημοκρατικός βουλευτής έγραψε στον στρατηγό Περινιόν, ο όποιος πολέμυσε στα σύνορα: «Συλλάβατε τον τάδε άξιωματικό, γιατί είναι άριστοκράτης».

«Ο άνδρείος στρατηγός άπήντησε: «Θά συνειλάβαινα ίσως τον άξιωματικό που μου καταγγέλλει ως βα-σιλόφρονα, χυδς όμως έπρεσθή μαχόμενος στην πρώτη γραμμή ύπέρ της έλευθερίας!...

Για τον περίφημο άγγλο «άρλεκινό» Ρίτς, διηγούνται τό έξής χαιρομνοσ άνέκδοτο:

Ένα βράδυ, μετά την παράσταση, πήγε σ' ένα άμαξί και διέ-ταξε τον άμαξά νά τον όδηγήση σ' ένα καλλιτεχνικό κέντρο, την «Ταβέρνα του Ήλιου». «Ο άμαξας έμαστίζωσε τ' άλογά του και έκίνησε. Την ώρα όμως που περνούσαν έξω από την ταβέρνα, ο Ρίτς είδε ένα παριθύρο της άνοιχτό και ενώ τό άμαξί έτρεχε ά-κούη, έπήδησε με μεγάλη εύνηντία και βρέθηκε στην αίθουσα. «Ο άμαξας, που δεν είχε άντιληφθή τίποτα, σταμάτησε σε λίγο μπρος στην πόρτα. Κοίταξε τότε μέσα στ' άμαξί του και είδε πως ο έπιβάτης του είχε κάνει φτερά. Δεν παρανευθύνθηκε όμως και πο-λύ. «Κάποιος καλάνθρωπος, σκέφτηκε, θάαν που θέλησε νά μου σάση τό άγώνι! Ξαναένεβα λοιπόν στο κάθισμά του και έφυγε.

Μετά λίγη ώρα όμως, ενώ ο διάσημος κλόουν καθόταν κοντά στο πιερίθρο της ταβέρνας, είδε τό ίδιο άμαξί νά περνά απ' έξω, γυρζοντας φαίνεται στον σταίλο του. Πήρε λοιπόν και πάλι φερα και μ' ένα πήδημα ξαναβρέθηκε στογγέλο. αθιγμένος στο έσωτερικό του άμαξίου. «Ο άμαξας, φυσικά, δεν είχε άντιληφθή και τώσα τίποτε.

— Βρε άδερφέ! του φώναξε έξαφνα ο Ρίτς. Μήπως είσαι με-θυσμένος; Γιατί δεν στάθηκες μπρός στην ταβέρνα, όπως σου είπα! «Ο άμαξας τάχασε κυριολεκτικώς. Σταμάτησε, άμέσως και γυ-ρισε νά διή τον παράξενο έπιβάτη του. «Ο Ρίτς, χροινιάζοντας πέντα για τί καθυστέρηση, κατέβηκε άπό τ' άμαξί, έβγαλε τό πορ-τοφόλι του κι' έπροσποθήθηκε πως θέλει νά πληρώση τον άμαξά.

— Άλλού αυτά, κύριε, Σακανά! του είπεν τότε ο άμαξας με πρόμο. Νομίζεις πως δεν κατάλαβα πως είσαι;... Είσαι ο ίδιος ο Διαβολός. Κι' άμέσως χτύπησε τ' άλογά του κ' έτράπη σε άντικτο φυγή!

ΑΠΟ ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
Θά φύγουμε μακριά, θά πάμε νά
βρούμε τόν ήλιο, τόν αιώνιο καλοκαίρι,
στήν έμορφη Ιταλία, στην γαλανή 'Ελ-
λάδα, στην ήλιοπλημμυρισμένη Αίγυπτο...
Από σήμερα άρχίζει καινούργια ζωή
γιά μένα. 'Ελπίζω πως ή Λιάνα θά μου
φέρη εύτυχια...

Είμαι εδωρισμένης απ' όλα, νοιώ-
θω τόν έαυτό μου εύτυχισμένο και εύχαριστώ τόν Θεό γι' αυτό...

"Ηρθε ή οικονομία κι' έφερε τις βαλίτσες. Μου είπα πώς
ποιος άγνωστος κύριος πήγε και με ζήτησε στό σπίτι. Τού
έφησε πως λείπω σέ ταξίδι, όπως τις είχα συστήσει...

Πούς νά ήταν τάχα ;
Κανένας άστυνομικός ; Νά τόν παρέσυρε ή άπελπισία του σ'
αυτή τήν άπερισκεψία τόν 'Ερνέστο, ώστε να ζητήσει τήν βοήθεια
της άστυνομίας ; 'Η οικονομός έφυγε από τόν σπίτι μ' άμάξι, άφού
βεβαιώθηκε ότι δέν τήν παρακολουθεί κανείς. Τήν συμβούλεψα
νά προσέχη τόν σπίτι όσο νά γυρίσουμε και νά μή μου γράψη άν
δέν της γράψω εγώ κι' άν δέν της ύ-
ποδείξω σέ ποιά διεύθυνση θά μου
στελνει τά γράμματά της.

Πάντω δέν πρέπει ν' άγοραπορώ.
"Αν ό 'Ερνέστος κατέφυγε στην 'Α-
στυνομία θά μου άρτάσουν τήν άγα-
πημένη μου μέσα από τά χέρια μου !...
Πρωτίμως νά γίνω κομμάτια παρά νά
τήν ξαναχάσω πάλι...

Κανείς δέν ξέρει, εύτυχώς, τόν κα-
ταφύγιό μας. 'Ο ξενοδόχος εινε γνω-
στός μου. Μου ύποσχέθηκε νά κρατή-
ση μυστική τή διαμονή μας στό ξενοδο-
χείο του. "Ετσι δέν έχω νά φοβούμαι
τίποτε άπολύτως...

"Αρκεί μόνον νά μή μάς συμβή κα-
νένα άπρόοπτο πάλι σταθμό...

Στήν Λιάνα δέν θά πώ τίποτε γιά
νά μήν τήν φοβήτω. 'Επίσης θά φρον-
τίσω νά φτάσω στον σταθμό τιν τε-
λευταία στιγμή της άνωχώσεως τού
τραίνου. Θά προηγηθώ σέ ξεχωριστό
άμάξι και θά συστήσω στην Λιάνα
νάρχεται κατόπιν μου.

"Ετσι θάμιαστε άπολύτως άσφαλείς.
"Αλλωστε πούς θά φανταστή ότι
πρόκειται νά ταξιδεύουμε ;...

Είδοποίησα τή Λιάνα νά εινε έτοι-
μη. Σέ λίγο άφήνωμε τόν Παρίσι. "Ε-
τσι θ' άποφύγουμε μιά γιά πάντα τούς
διαρκείς φόβους, τις άγωνίες, τά χτυ-
ποκάρδια...

Είδοποίησα νά φέρουν ένα άμάξι
κι' ένα αυτοκίνητο γιά τις βαλίτσες.
"Η Λιάνα θά ρθή κατόπιν από μένα.
"Ο ίδιος ό ξενοδόχος θά τήν συνο-
δεύση γιά κάθε ένδεχόμενο. "Ετσι θά
είμαι έντελώς ήσυχος...

(Απ' τόν 'Ημερολόγιο της Λιάνας Σαβάζ) — Αντίο ! Αντίο γιά πάντα. Παρίσι, άγαπημένα μου πρόσωπα !...

(Στό τραίνο)

Πόσο έλεύθερα άναπνέω !...

"Η καρδιά μου εινε ήσυχη.

Μ' όλους τούς φόβους τού Ζάκ δέν μάς συνέβη τίποτε τού άπρό-
οπτο στον σταθμό.

"Ο 'Ερνέστος μάς φαντάζεται στό Παρίσι. Μόλις μάθη ότι έ-
φύγαμε θά ξαφνιαστή. "Αρκεί νά μήν τρέξη κατόπιν μας.

"Όταν τόν τραίνο ξεκίνησε έννοιωσα ένα γοργό παράξενο χτυ-
ποκάρδι. "Ο Ζάκ μου είχε άγοράσει ένα μπουκέτο λουλούδια. "Ε-
κρηνα μέσα σ' αυτό τόν πρόσωπό μου γιά νά μήν φανή ή ταρι-
χή μου.

"Ερπύγαμε πεινά...

"Εβγαλα τόν κεφάλι μου έξω απ' τόν
παράθυρο τού βαγονιού κι' άποχαρτέησα
άνεμίζοντας τόν μαντήλι μου, ό,τι άγαπητό
άφηνα πίσω, τόν Παρίσι, τήν παλιά μου
ζωή, τά βράσιάνά μου, τις λύπες μου, έ-



ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ

κείνους πού μ' άγάπησαν κι' έπόνεσαν
μαζί μου.

— "Αντίο !.. "Αντίο γιά πάντα Πα-
ρίσι !... "Αγαπημένα μου πρόσωπα,
παλιά μου ζωή... "Αντίο !...

"Η φωνή μου έτρεμε, τά μάτια μου
βούρκωσαν...

"Ο Ζάκ με τράβηξε έλαφρά μέσα,
μ' έβαλε νά καθήσω πλάι του και προσπάθησε νά με παρηγορήσει.

"Εκλαιγα σάν μικρό παιδί...

"Η συγκίνηση μ' έπνιγε.

"Ο Ζάκ μου πήρε τά χέρια στά δικά του κι' άρχισε νά μου μιλή
μέ γλυκειά φωνή, γεμάτη καλωσύνη :

"Αγαπημένη μου !... Κλαίς !... Μά γιατί ;... Μετάνιωσες
μήπως ; Θέλεις νά γυρίσουμε πίσω ;

Τόν κούταξα στά μάτια και τού απάντησα :

— "Οχι Ζάκ... Μή με παρεξηγής. "Ηθελα νά φύγω μαζί σου,
τό ήθελα τόσο... Δέν κλαίω γιατί μετανοώ. Κλαίω... νο... δέν
ξέρω και γώ γιάτί... "Ηταν μιά ξαφνική συγκίνηση. Τώρα πεινά
είμαι ή τυχ. Κούταξε με... Γελώ...

— Είσαι πεινά ή νυχ, άγάπη μου ;

— Ναι Ζάκ... "Εντελώς ήσυχη... Μην
άνησυχής...

— Είσαι εύχαριστημένη ;

— Πολύ... Σ' αγαπώ !... Σέ λα-
τρεύω !...

"Εμείς ειναι άκονμπισμένοι ό έ-
νας κοντά στον άλλο, χειροπιασμένοι,
χωρίς νά μιλούμε...

Είχαμε άφήσει πεινά πίσω τόν Πα-
ρίσι. "Ερπύγαμε, έρπύγαμε μακριά...

"Εξ' ό απ' τή παράθυρο τά τοπεία περ-
νούσαν σάν σέ κινηματογραφική ται-
νία.

Πήρα έξαφνα τόν ήμερολόγιό μου,
τόν άπόρριψά του από τόν σύντροφό μου, κι'
άρχισα νά γράφω τις γοημίες αυτές...

Και τόν τραίνο φεύγει... φεύγει...

"Αντίο παλιά μου ζωή... Αντίο !...

(Απ' τόν 'Ημερολόγιο της κομήςσης Ρ...)

(Μεσημέρι)

"Ηλθε σπίτι ό κ. Σαβάζ. "Ηταν
περισσότερο άνήσυχος, φαινόταν σάν
τραβηγμένος. Βλέποντας τήν κατάσταση του
αυτή σκέφτηκα νά τού τά πώ όλα.

"Ισως έτσι θά τόν έπερνε άπόφασι και
θά ήσυχάζε. Μά δέν τόλμησα... Τά
μάτια του σπιθοβολούσαν άγρια. "Η
φωνή του ήταν ύπόκαφη. Τά χέρια
του τρέμανε νευρικά...

— Δέν έμάθατε τίποτε ! τόν ρώ-
τησα.

— "Οχι κόμηση, μου είπε. "Η
Λιάνα δέν έγύρισε σπίτι. Τήν έπερί-
μενα όλη νύχτα. Τήν έπερίμενα άγρυπ-
νος, σάν τραβηγμένος, άπελπισμένος, ά-
θυμος, θλιβερός, έρημος, ναι, ναι, όλη

νύχτα... Δέν κοιμήθηκα καθόλου. Και δέν θά ήσυχάσω άν δέν τήν βρώ.
Μ' έννοιωτε κόμηση ; Είμαι άποφασισμένος νά τήν πάρω πίσω στό
σπίτι, ό ιδίποτε κι' άν συμβή. Θά σκοτώσω εκείνον πού θά τό-
μή τή νά μου αντίσταθ !...

— Μή παραφέρεστε κ. Σαβάζ. "Όλα θά τελειώσουν ίσως όπως
τό θέλετε...

— Θά τελειώσουν ; Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Δέν έννοιω νά ύ-
ποχωρήσω κόμηση. Δέν έννοιω νά ύποχωρήσω, μ' έννοιωτε ;...

Τι νά τού έλεγα ; "Αν τού άπεκάλυπτα ότι ή Λιάνα έφυγε απ'
τό Παρίσι θά τόν έσκότωνα με τήν εί-
δησι αυτή...

Σιωπούσα συνεπώς, δέν έλεγα λέξη, ή
καρδιά μου σπινγγόταν. "Εξαφνα ό κ.
Σαβάζ μ' έπλησίασε περισσότερο και μου
είπε :

— "Εντός της ημέρας θά τά ξέρω όλα



ΠΑΡΑΣ... ΜΕ ΟΥΡΑΝ !..

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

"Ο σημερινός Φόρντ και οι Φαράοι της Αιγύπτου. Τά πλού-
τη και τά τέκνα τού Ραμσή. Οι θησαυροί τού Σολομώντος.
"Η περιουσία τού Κροίσου. Τά δώρα του πρds τόν μαντείο
των Δελφών. "Ενα δάρον πρds τόν Ξέρξη.

"Ο πλουσιώτερος άνθρωπος τής γής σήμερα εινε ό γνωστός με-
γαλν βιομήχανος, κατασκευαστής αυτοκινήτων, "Ερρίκος Φόρντ,
τού όποιου ή περιουσία σύμφωνα με τήν περυσινή κρατική κατα-
γραφή υπερέβη τόν ένα δισεκατομμύριο εις δολάρια !...

"Επί τή ευκαιρία αυτή οι "Αμερικανοί διεκήρυξαν ότι ό Φόρντ
εινε ό πρώτος «μυλλιοναίρ» στην παγκόσμια ιστορία, δηλαδή ό
πρώτος άνθρωπος πού ή περιουσία του έφθασε τόν δισεκατομμύ-
ριο δολαρίων.

"Εν τούτοις, κάποιος "Αμερικανός άρχιολόγος κατέρριψε με ιστο-
ρικά ντοκουμέντα τόν ισχυρισμό αυτόν και απέδειξε ότι ό πρώτος
«μυλλιοναίρ» εινε ό Φαραώ της Αιγύπτου Ραμσής ό 3ος, ό όποιος
έβασίλευσε τόν 1270 π. Χ.

"Ο ιστορικός Διόδωρος αναφέρει
ότι ή περιουσία τού Ραμσή έφθανε
τις 400.000 τάλαντα, δηλαδή 2 1/2
δισεκατομμύρια προπολεμικές δραχ-
μές, περίπου μισό εκατομμύριο δολ-
άρια.

"Εάν όμως λάβρη κανείς όπ' έ-
φει του ότι ή άγοραστική αξία τού
νομίσματος, στην αρχαιότητα έκεί-
νη εποχή, ήταν είκοσσοπλασία της
σημερινής, (άφού ένα βάδι έστοίχι-
ζε 60 σημερινές δραχμές και ένα
κανάρι στάρι 30 δραχμές) καταλή-
γει στό συμπέρασμα ότι ή πραγμα-
τική περιουσία τού Ραμσή ήταν
10 δισεκατομμύρια δολάρια, δη-
λαδή δεκαπλάσια της τού Φόρντ !...

"Εννοείται ότι και όλοι σχεδόν
οί άλλοι Φαραοί της Αιγύπτου εί-
χαν περιουσίες άνάλογες πρds τήν
του Ραμσή 3.υ και έτσι εξηγείται
πως οι βασιλείς αυτοί έφ' συνετη-
ρούσαν πολυπληθέστατες οικογέ-
νεις δέν είχαν ποτέ οικονομικές
στενοχώριες, Λόγουν χόρην ό Ρα-
μσή 2ος, τής 19ης δυναστείας, εί-
χε ούτε πολλά ούτε λίγα, 200 παι-
διά !

"Άλλοι μυλλιοναίρ στην άρ-
χιότητα ήσαν ό βασιλείς Σολομών
και ό Κροίσος.

"Ο Σολομών ως γνωστόν είχε
έτήσιον εισόδημα 160 εκατομμυρίων
χρυσών φράγκων.

Γιά τόν ακριβές ποσόν της περι-
ουσίας τού Κροίσου δέν ύπάρχουν
συγκεκριμένες πληροφορίες. "Αλ-
λά μπορεί κανείς νά τήν ύπολογίση
κατά προσέγγιση άν λάβρη όπ' έφει
του τήν δαδρα πού έκανε στό Μαν-
τείο των Δελφών, γιά νά έπικαλε-
σεί τόν θεόν κατά τήν έκστρατεία πού έσχεδίαζε
έναντίον τού βασιλέως των Περσών και ή όποια, ως γνωστόν,
έπέφερε τήν καταστροφή του.

"Ο "Ηρόδοτος περιγράφει λεπτομερώς τά δώρα τού Κροί-
σου πρds τόν Μαντείο των Δελφών. "Από τήν περιγραφή δέ έκείνη
τού "Ηροδότη άπόδεικνύεται ότι τά δώρα αυτά ήσαν αξίας 17 δι-
σεκατομμυρίων δραχμών σημερινών.

"Αν λοιπόν ύπολογίση κανείς
ότι ό Λυδός έκείνος βασιλεύς έστειλε στό Μαντείο έστω και τόν
ένα είκοστό των θησαυρών του καταλήγει στό συμπέρασμα, ότι ή
περιουσία του δέν ήταν όλιγώτερη από 300 δισεκατομμύρια δραχ-
μών, δηλαδή πάντως άσυγκρίτως άνώτερη από τήν περιουσία τού
"Ερρίκου Φόρντ.

"Αλλά και οι συγγενείς τού Κροίσου οι περισσότεροι τοιλάχιστον,
ήσαν μυθώδως πλούσιοι. "Απόδειξις ό Πίτζιος, ό όποιος θέλοντας νά
περιποιηθί τόν βασιλέα των Περσών Ξέρξη και νά τού κίνη ήνα
δώρο τού έστειλε ένα χρηματικό ποσόν, τόν όποιον εις σημερινό
νόμισμα ύπολογίζεται σέ 2 εκατομμύρια έλληνικές δραχμές.

"Όταν δέ ό Ξέρξης μή θέλοντας νά φανή άπληστος προσεφέρθη
νά τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...



Απελπισμένος, άθυμος, θλιβερός, έρημος κι' άγρυπνος όλη νύχτα...

σθί τήν εύνοια των θεών κατά τήν έκστρατεία πού έσχεδίαζε
έναντίον τού βασιλέως των Περσών και ή όποια, ως γνωστόν,
έπέφερε τήν καταστροφή του.

"Ο "Ηρόδοτος περιγράφει λεπτομερώς τά δώρα τού Κροί-
σου πρds τόν Μαντείο των Δελφών. "Από τήν περιγραφή δέ έκείνη
τού "Ηροδότη άπόδεικνύεται ότι τά δώρα αυτά ήσαν αξίας 17 δι-
σεκατομμυρίων δραχμών σημερινών.

"Αν λοιπόν ύπολογίση κανείς
ότι ό Λυδός έκείνος βασιλεύς έστειλε στό Μαντείο έστω και τόν
ένα είκοστό των θησαυρών του καταλήγει στό συμπέρασμα, ότι ή
περιουσία του δέν ήταν όλιγώτερη από 300 δισεκατομμύρια δραχ-
μών, δηλαδή πάντως άσυγκρίτως άνώτερη από τήν περιουσία τού
"Ερρίκου Φόρντ.

"Αλλά και οι συγγενείς τού Κροίσου οι περισσότεροι τοιλάχιστον,
ήσαν μυθώδως πλούσιοι. "Απόδειξις ό Πίτζιος, ό όποιος θέλοντας νά
περιποιηθί τόν βασιλέα των Περσών Ξέρξη και νά τού κίνη ήνα
δώρο τού έστειλε ένα χρηματικό ποσόν, τόν όποιον εις σημερινό
νόμισμα ύπολογίζεται σέ 2 εκατομμύρια έλληνικές δραχμές.

"Όταν δέ ό Ξέρξης μή θέλοντας νά φανή άπληστος προσεφέρθη
νά τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...

να τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...

να τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...

να τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...

να τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...

να τού έπιστρέψη μέρος των
χρημάτων αυτών, ό Πίτζιος
τόν καθυστάσας, πληροφωρώ-
ντας τον ότι τόν ποσόν αυτό
πού τού έστειλε ήταν έντελώς
άσχηματό έναντι τής μεγάλης
του περιουσίας...



κ. Κόμηση. "Η Λιάνα θά βρίσκεται στό σπίτι. "Εστω και διά της
βίας !... "Εταράχθηκα... Τι έννοιωσες με τά λόγια του αυτή ;
Τόν κούταξα κατάματα, μ' άνησυχία μά δέν μου έδωσε νά κα-
τάλαβα τίποτε, δέν μου είπε λέξη, γύρισε τά μάτια του άλλου...

Κι' άποτόμως με χαϊρέθηκες κι' έφυγε βιαστικός...
Πού πήγαμε ; Τι είχε όπ' όφιν του νά κάνει ; Τι είχε κάνει
μάλλον έπάνω στην τρέλλα του, έπάνω στην άπελπισία του ;

Δυστυχώς δέν μπορούσα πεινά νά είδοποιήσω και τήν Λιάνα. Θά
είχε φύγει πεινά... Σκέφτηκα όποιοδήποτε νά περάσω από τόν σπίτι
τού κ. Μονέλ και νά ρω ήσω τι απέγινε. "Εφυγαν ;... Τότε μπο-
ρούν νά εινε ήσυχ. Μόνον τόν κ. Σαβάζ σκέπτομαι. "Ο δυστυ-
χημένος !... Πώς θά μπορέση ν' άνθέρξη στην συμφορά αυτή ;

(Απ' τόν 'Ημερολόγιο τού 'Ερνέστου Σαβάζ)

(Μετά τόν μεσημέρι)

"Η ώρες περνούν...

"Από τήν άστυνομία δέν έλαβα άκόμη ειδησι. Θά έπήγα να μόν-
ος μου, μά ή ντροπή με κάνει νά διστάζω...

Κάθουμαι σπίτι, πλάι στό τηλέφωνο και περιμένω, περιμένω μ'
άγνια άνθρωπον πού τόν τηλεφωνικό σύρμα θά τού φέρει τή ζωή
ή τόν θάνατο !...

Τό πρωί ξαναπέρασα απ' τόν
σπίτι τού Μονέλ. Προσπαθούσε
ή οικονομός του και μου έπανέλαβε
τά ίδια λόγια.

— "Ο κύριος λείπει...

— Κάνεις κακά νά ψεύδεσαι,
τής είπα.

"Εκοκίνησε από ντροπή ή θυ-
μή και μου απάντησε :

— Κύριε Σαβάζ, με άδικείτε !

— Μου λέτε ψέμματα ;

— Σας λέω τήν αλήθεια. "Ο κύ-
ριος λείπει...

— "Ο κύριός σου κρύβεται. Εί-
νε ένας δειλός, ένας άρρετιός !...

"Αλλά δέν θά μπορέση νά κάνει τόν
ίδιο καλόν καιρό. Θά τόν συναν-
τήσω. Και τότε...

— Δέν θά τόν συναντήσετε κ.
Σαβάζ.

— Γιατί κυρία ;

— Γιατί όπως σας είπα ό κ. Μο-
νέλ λείπει. Δέν βρίσκεται στό Πα-
ρίσι...

— Αυτό θά τόν δοθώ...

"Εφυγα κατόπιν χωρίς νά της
πώ λέξη. Στό δρόμο σκεφτόμουν
τά τελευταία της λόγια. Τι έννοι-
ωσε λέγοντάς μου ότι δέν θά ξα-
ναθώ τόν κύριό της ; "Ελεγε αλή-
θεια ; Μήπως έφυγαν ! "Αλλά πού
θά μπορούσαν νά πάνε ; Σέ καυ-
μά έσοχή ίσως, έξω απ' τόν Πα-
ρίσι. "Αν εινε έτσι θά τούς άνακα-
λύρη ή άτυνομία...

"Εκαμα μιά έρευνα στό γραφείο
της Λιάνας. Δέν βρήκα τίποτα σ' α
συστήρια της.

Είχε φροντίσει φαίνεται νά εξα-
φανισή ή νά πρη μαζί της τις ύ-
ποπτες έπιστολές της.

Δέν θυμώθημ κι' έγώ από τότε έχω νά φάγω. Διστάζω ναί τρο-
ματική εξάντλησι. Θά πάρω και στό ποδι και θά περιμένω εί-
δήσεις απ' τήν "Αστυνομία, θά περιμένω μ' άγωνία και χτυπο-
κάρδι...

Δέν θά με λυπηθί στό τέλος ό Θεός ;
Δέν έβασανίσθηκα άρκετά ως τώρα ;

(Απ' τόν 'Ημερολόγιο τού 'Ερνέστου Σαβάζ)

(Απόγευμα)

Με πνίγει ή άγωνία !

"Η άνυπομονή μου με σκοτώνει !

Τι πρέπει νά κάνω ; Δέν με χωράει πεινά ό πόθος, όλα στριφο-
γυρίζουν γύρω μου, ή νευρικότητά μου δέν έχει όρια...

Γιατί δέν μ' εκάλεσε ό Διευθυντής της άστυνομίας όπως μου
είχε ύποσχεθί ; Τι συμβαίνει άραγε ; Εινε δυνατόν ν' άπέτυχαν
οίς έρευνας του ; "Εχουν λοιπόν κρυφτεί τόσο καλά ;

"Αν ως τόν βράδυ δέν λάβω τήν είδοποίησι πού περιμένω, θά
τρέξω μόνος μου στό σπίτι τού Διευθυντού. "Όταν κανείς πνίγεται
δέν φροντίζει γιά τούς τύπους... Κ' έγώ είμαι ένας ναυαγός, μέσα
στην πεινά άγρια φουροτόνα...

Λιάνα, Λιάνα, τόν κακό πού μου κάνεις θά με φέρη στό τέλος στό
φρονιμοκομείο ή στόν τάφο !... Τόν
καταλαβαίνω καλά...

(Απ' τόν 'Ημερολόγιο της κομή-
σης Ρ...)

(Απόγευμα)

"Επέρασα απ' τόν σπίτι τού κ.
Μονέλ.

(Απολυθεί)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΒΑΛΝΤΕΣ

Η ΖΗΛΕΙΑ

«Σου γράφω, αγαπημένη μου μητερούλα εύδοκόμενη ακόμη δόκλωση υπό το κράτος μιας τρομερής ταραχής για κάτι που μου συνέβη προ δλίγου. Εγώ, η καλή σου κορούλα, λίγο έλειψε να κάνω ένα εγκλημα, — ναι, ένα κακό σκεδόν ένα εγκλημα, σκεδόν ένοσιος μάλιστα!

Είμαι ζηλιάρη, — άλλοι μόνον! — το ξέρεις αυτό μητερούλα μου — είμαι φοικτά ζηλιάρη. Το αίσθημα της ζήλειας το ένοιωσα για πρώτη φορά την εποχή που ήμουν αραβωνισμένη ακόμη, την ημέρα των λευκοδρομικών στον Σηκουάνα, όταν για πρώτη φορά, είδα τον άντρα μου το Γάστονα να περνά πάνω στη βάρκα του γεμάτος ύψος, δύναμη και όμορφο, κατάξανθος κάτ' απ' τον ήλιο με το κοστούμι του μπάνιου ανοιγμένο μπροστά αφήνοντας να φαίνεται το κάτασπρο στήθος του, στο άριστο μέγεθος του όποιου, κοντά στον ώμο, υπήρχε ένα μικρό σημάδι, παρόμοιο με μία μικρή μαύρη ελκή.

Ο ώρατος Γάστον, ο άνδρας που ή ίδια τον εδίαλεξα παρά τις συμβουλές της οικογενείας μου δεν έπαυε να με κίνη χωρίς να το θέλη ίσως να τον ζήλωω. Αν και παντρεμένος εξακολουθού να έχω προς τις γυναίκες μία συμπεριφορά που μου προκαλεί διαρκώς ύπνοιους και φόβους.

Όταν το παραπονομιάς γι' αυτό δειλά — δειλά, εκείνος με ειρωνεύεται με πνεύμα. Όταν θυμάμαι, με λέει πειρακτικά «μικρονοκοκυρούλα». Αιτή είνε η μεγαλύτερη βροιά του. Δεν αφήνει ποτέ αυτή την ελαφρή και αξιοκρατική του ειρωνία που τον κάνει έναν απ' τους χαριτωμένους εκείνους νεύρους προς μεγάλη δυστυχία των γυναικών τους! Ωστόσο ύστερα από δυο δόκλωση χρόνων ζωής με τον Γάστονα δεν είχα ένοια τον καμιά θετική ένδειξη άπιστίας, ως την ημέρα που ήρθαμε για να περάσουμε το καλοκαίρι στο Κορβίλ.

Για μία «μικρονοκοκυρούλα» σαν κι' εμένα, η λουτροπόλις αυτή ήταν πάρα πολύ κοσμική. Ο άντρας μου όμως δεν υποφέρει τις λουτροπόλεις παρά μόνο όταν έχουν καζίνο, ρουλέττα και τένις. Την ίδια κιόλα μέρα της άφιξής μας, δεν είδαμε κάνει εκατό βήματα ο ήν προκομιάς και συναντήσαμε την κυρία ντ' Αβεγκούρ με το μικρό της άγοράκι. Η κομψή και όμορφη χήρα η μελαχροινή δυο εγώ είμαι ξανθή, είχε η ζωντανή μου αντίδοσις. Παρά την άμεμπτη διαγωγή της και τα λόγια της τα τυπικούς ευγενικά, μου δίνει στα νεύρα με την έκφραση των ματιών της κάθε φορά που τα στηλώνει απάνω στον Γάστονα: «Ενα ελαφρό φοικασμα ευχαριστούσας λες και διατρέχει τις βλεφαρίδες της, έντελώς αδιόρατο που δεν μου διαφεύγει ο μωός έμένα. Το παιδί της, ο μικρός Άνδρέας μου κάνει πιο παράξενη έντύπωσι ακόμη. Ίσως γιατί ή θέα του ζωηρεύει τη λύπη μου που δεν έχω κι' εγώ παιδί. Μου φαίνεται όμως μάλλον ότι κάποιον τον έχω δει τον μικρόν αυτόν Άνδρέα, δι- τον έργονόσα άλλοτε αλλούως. Ποι; δεν θυμάμαι πιά...» και ή άδυναμία αυτή της μνήμης μου με νευριάζει.

Η παρουσία της μητέρας του μου χαλά δλη την ευχάριστη και το παιδί με ταραίζει ζεταίρει.

Ο Γάστον και ή κυρία ντ' Αβεγκούρ κοινοβέντισαν πολύ λίγο, και τίποτε δεν δικαιολογούσε την ένστικτή μου δυσπιστία.

Μία σειρά περιστατικών όμως, αόημων κατά τα φαινόμενα μου σύντριμαν ζεαφνα την καρδιά.

Σήμερα το πρωί, τη στιγμή καθώς με το κοστούμι του μπάνιου έβγαιν απ' την καμπίνα μου και προχωρούσα προς τη θάλασσα για να κάνω το καθημερινό μου λουτρό ή κυρία ντ' Αβεγκούρ μ' έρωτησε αν θα είχα την καλωσύνη να πάω μαζί μου το άγοράκι της. Δεν είχα κανένα λόγο να άρνηθώ, και οε λίγο κρατώντας από το χέρι το ορδαλό και παχουλό παιδάκι προχώρησα μαζί του λίγο βαθύτερα στη θάλασσα γιατί προς την παραλία ήταν πολύ ρηχή.

Ο Γάστον και ή κυρία ντ' Αβεγκούρ είχαν μείνει στην άμμοδιά και μās παρα-οιουθόσαν ο ένας πλάι στον άλλον. Οι σιλουέτες των διεγράφο το νέες και λιγρές στο γκρίζο φόντο των μακρονών λάρων.

Ετσι καθώς τους έβλεπα, μονίγους, τον έναν δίπλα στον άλλον, ένα άόριστο και άδυνητο προαίσθημα μου έφαινε να μου φαντασθεί ότι τόσο ο άντρας μου όσο κι' ή κυρία ντ' Αβεγκούρ παρακολουθούσαν τις κινήσεις του παιδιού με όμοιο βλέμμα τρυφερής άνηγορίας.

Για ν' άπαλλαγώ από την επίμονη αυτή ιδέα άρχισα ν' άσολοιούμαι με τον Άνδρέα. Η θάλασσα καθώς την έδερε ο άέρας άφροκοιπούσε ύπνομένη με μεγάλα κύματα που έσπασαν με κρότο.

Για να καθυγάζω το παιδάκι, έπληρώσα κάτι άλλες γυναίκες που έβγαιναν μπάνιο και τις όποιες εζ όψεως έννώραζα Πιστήλας απ' τα χέρια και σχηματίζαμε ένα κύκλο.

— Ω! τι χαριτωμένο παιδάκι που έχετε! — μου είπε μία από τις κυρίες για να μου φανή ευάριστη. Όταν μεγαλώσει λιγάκι θα μοιάσει καταπληκτικά με τον πατέρα του.

Ο πέλος που έοικε ποτέ την μνήμη μου σόχτηκε μονομιάς, και ζεαείδα καθαρά σαν να την είχα μπροστά μου μία παλιά φωτογραφία του Γάστονος όταν ήταν τριών ή τεσσάρων ετών. Ο μικρός Άνδρέας έμοια-

ζε τρομερά με τον Γάστονα της φωτογραφίας εκείνης. Ρώτησα με μία φωνή που έτρεμε ελαφρά από συγκίνηση:

— Βρίσκετε ότι μοιάζει με τον κύριον εκείνον που μās περιμένει εκεί στην άμμοδιά... «λα σ' αυτή τη» κυρία;

Η άλλοι όσις τ' άφωής μου όπως και ή άλλοι όσις των χαρακτηριστικών μου έπίσης, έκαναν δίχως άλλο την κυρία να άσπασθή τη γκάφα της. Μά όότερης ζωηρά.

— Ο κύριος αυτός δεν είνε σύζυγός σας, κυρία;

— Μάλιστα, κυρία...

Δεν βρήκα τη δύναμη να προσθέσω:

— Το παιδάκι όμως αυτό δεν είνε δικό μου!

Άποσπώθηκα άπτότομα από τον κύκλο που είχαμε σχηματίσει, και μολονότι τα κύματα έγκινόντοσαν όλοένα άγριότερα και έπροχώρησα με τον Άνδρέα ακόμη πιο βαθιά στη θάλασσα, γιατί δεν μπορούσα ν' άκούω τίποτε πιά. Φαρόβουν τον ήλιο τον έαυτό μου. Η θέα του Γάστονος ο όποιος άγγιζε σκεδόν την κυρία ντ' Αβεγκούρ μεγάλωσε τις ύπνοιους μου, και κομίζοντας την μαρτυρική ιδέα από την όποια κατέχοντο.

Σε κάθε κίβρα που περνούσε άνεσθόκωνα όλο και πιο νευρικά τον μικρό Άνδρέα που τα δυο του χεράκια έτρεμαν μιά τ'ά δικά μου. Όταν έπα μεγάλο κίβρα μās περιέλουσε με άφροής, ο' ένα ξεσπάσμα παιδικής και άρελούς ντροπής, ο Άνδρέας φώναζε λαχανιασμένος:

— «Ω! κυρία... κυρία... κυρία!» έδω ξεκοιμώθηκε το κοστούμι μου!»

Κύτταξα, και στο παιδικό και λευκό αυτό στήθος είδα κοντά στον άριστερόν όμο το ίδιο μαύρο σημάδι, το όμοιο με μικρή μαύρη ελκή, που είχε και ο Γάστον στο ίδιο μέρος του σώματός του.

Μία δύναμη άνατοχίλα μου έπέρασε το κορμί. Το νερό ζαφρικά μου φάνηκε σαν παγωμένο. Μ' έπιασε ένα είδος έλλογρου κοτιά την διάκριση το όποιον ότι μου άπόμεινε από θέλησι και λογική, καταπονοίστηκε μέσα σ' έναν θυμό ζεαλό, σπληνικό προερχόμενο από τα πιο άγρια έστικα.

«Ενα άλλο κίβρα τη στιγμή εκείνη ύψωσε έπάνω από τα κεφάλια μās τον άπειλητικό του όγκο έτοιμο να μās περιόιση. Κρότος το κύμα ζεστούσε, άφροα το μικρό Άντρέα από τα χέρια μου. Εκείνος του κάκου προσκαλούσε να πιστώη από πάνω μου. Έτσι άφροα το φτωχό παιδί να παρασυνθί, να χαθή μίς' στο άνατράγμα της άγριομένης θάλασσας...

Στην κραυγή της έκπληξής μου που έβγαλε πα- δώς παροεσύρετο, της άπογοήτεύσεως που δεν θα την ξεγάρω ποτέ, άνατοχίλας, ξεπνώντας ζαφρικά απ' τον φοικτόν μου αυτόν έφελτο. Όμορφα, έκανα μία βροτιά και μέσα στο νερό το άνέστησα με τα δυο μου άπειλημένα χέρια. Το έπιασα επί τέλους και σπληνόντας το άπάνω μου με δλη τη δύναμή μου, έω τα κύματα που σπλάζαν και σπρώγχανε το ένα το άλλο για να μου το ζεαυπόρουν, έτρεξα ως την άμμοδιά, το έφριξα κοκκαλιμένο απ' το κρότο, όχι όμως και λι- γοθυμωμένο στην άγκαλιά της μητέρας του και έπειτα έφραγα γεμάτη από μία τρυφή και από μίαν άπίστευτη φρίκη για τον ήδιο τον έαυτό μου.

Νά μαι τώρα στο έννοδοχο, κλεισμένη στην κάμαρά μου με το πρόσωπο βυθισμένο μίς' στα χέρια μου τα τρεμάμενα άκόμα. Κλείω μπροστά στο γρόβμα αυτό το όποιο δέ τοίμω ν' άποτελειώσω.

Και μόνον που θυμομιά το εγκλημα που λίγο έλειψε να κάνω, το εγκλημα που έκανα — ο μητερούλα μου — μου φαίνεται ότι ποτέ πιά δεν θα μπορούσα να είμαι ζηλιάρη... άλλα οιδώνομαι καλά έπίσης ότι δεν άγαπού πιά τον άντρα μου, ότι περιφρονώ τη γυναίκα αυτήν κι' ότι ερ- οστώ να άφρωώσω δλη την τρυφερότητα που μου άκομίζει και την ερ- οστώ πλάγια σ' αυτό το μικρό πλάσμα που θέλησε τόσο άνασσει να το σκο- τώσω, στο μικρό αυτό άγοράκι που άντιπροσωπεύει μονάχο αυτό, την ετύχια που δεν έχω την ετύχια που μου έβλεπαν... Α. Βελντές

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΑΛΛΙΑ

Το Παρίσι είνε άνάστατο αυτές τις μέρες και αίτια είνε άπώστατα μία άσκαλίσιμα με μακριά μαλλιά, τόσο μακριά, που να προκάλουν το άναμώσο!

Η άσκαλίσιμα αυτή είνε Τεζοσολόβα από την Πράγα και όνομάζε- ται δεσποινίς Άλμπέρτα Πόλκλολα.

Τη στιγμή λοιπόν που έχει γεννηθή έντελός, ή μόδα των μακρονών μαλλιών, ή δεσποινίς Πόλκλολα άρθηκε τα μαλλιά της να μεγαλώσουν τόσο πολύ, ώστε έφθασαν οε μήκος 2,52 μ. κρέμονται δηλαδή 90 πό- ντους σκεδόν κάτω απ' το σώμα της. Όταν πρόκειται να χτενίσει πρέπει να την βοηθούν δυο γυναίκες. Η μία να της κρατά οε άπόσσει τα μαλ- λιά της και ή άλλη να τα χτενίση!

Τι δεινός κόπος όμως γίνεται με τέτοια μαλλιά και πώς κατορ- θώνει να τα κρατά στο κεφάλι της; ή δισ Πόλκλολα είνε μυστήριον!

ΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ MAURICE LEVEL

ΤΟ ΜΩΡΟ



ΑΨΙΜΟ ξέρετε:

— Λίγο...

— Κουζίνα;

— Μάλιστα, κυρία...

— Πρέπει να έτε έδώ το πρωί στις έξη,

να σκουπίζετε και να έτοιμάζετε το φαγη-

τό. Θά σάς δώσω σαράντα φράγκα το μή-

να, ούτε δέκαρά παραπάνω. Θέλετε να μείνετε;

— Μάλιστα, κυρία, είμαι σύμφωνη.

Μόνο πού...

Άτασε μήν τοιούτων να συμπληρώση τη φράση της. Χωρίς να σηφίη τα μάτια της, με μία κίνηση πολύ τρυφερή χαίδεψε το μικρό πρόσωπο του μικρού που κοιμόταν στα χέρια της.

— Μόνο... είμαι κατάμονη... Δεν έχω κανέναν... Μπορείτε να μου έπείτε να φέρω μαζί μου το μικρό;... «Ω! Είνε τόσο ή- στο... Δεν κλαίει... Βλέπετε... Νό μου δίνετε μία γωνιά στην κουζίνα... Θά τ' άποκοιμώ ει πάνω σε κανένα πολύ προσκέφαλο. Κ' από καιρό οε καιρό θά το βύζαινα... Δέ θά ένοχλούσε κανέναν στο σπίτι...

Μόλις τελείωσε αυτά τα λόγια τρέμοντας δόκλωση, ή κυρία φώναξε άμέσως:

— Μην βίνης τέτοιο πράμα με το νού σου, κοπέλλα μου. Ένα μωρό!... Τι ηλικία έχει;

— Τριών μηνών...

— Ένα μωρό τριών μηνών στο σπίτι μου... Δεν είνε δυνατόν!... Ο κήρος δέ σάς κρατεί με καμιά άμωβή!... Δέ μπορεί να τα λονήση τα μικρά... Όταν άκούσις αλόματα και φωνές από μωρό, του φαίνεται πώς νισουρ' ει μιά γάτα πάνω του... Όχι, αυτό δεν είνε δυνατόν να γίνη... Δώσε το οε καμιά γειτόνισσα...

«Ω, κυρία...»

— Τι θέλετε λοιπόν να σάς κάνω; Δέ μπορεί...

Έπαιψε το κεφάλι λυπημένη και φίλησε το μωρό στα μάτια. Ένωθε μιά μεγάλη κίνηση σ' όλο της το κορμί και δεν είχε πια τη δύναμη να κρατάει σ' όλο της το κορμί να κοιμώη ή άκλήρη μελινχνα, θυμωμένη σ' ένα άτέλειστον όκνο. Απο- τει βιάζατο όποσ ζητούσε να μη ή θηρότερη, παντού την ίδια ά- πανηγή νη; έδιναν σ' όλα τα σπίατα «Αν ήξερε κάποιος ένοχελ-»

μα, τότε τα πρματα θά έιν άλλως και δέ θά κινόντουσε να πεθάνη από την πείνα. Τώρη όμως, ένώ στην άρχη δέχονταν να την πά- ρουν στην ύπνησιον τους, μόλις έβ έπαν το μικρό στην άγκαλιά της την έζωσαν άλ- λωτε με βροίτες κι' άλλοτε με συμπαύνα...

Χαμογέλασε πικρά και βρήκε. Στο όκομο περπατούσε στην τύχη, ένώ ή νύχτα έζεφε- ρε της άρά. Τι ή έκτοικά άρχισαν ν' άνθων ύνα μαζί και τα παραθύρα να φω- τίζονται ένι-ένι. Η φτωχή μη έια προχώ- ρουσε όλόσιμα μπροστά της χωρίς καμιά σκηνή χωρίς καμιά έλπίδα λήως; να ζεση- πώ, καθώς έβράζε άσκατα, βροίθηκε άε- σφα σεν προκομιά. Ανάμεσα δ' ό τις σκυ- τανές όχθες του δ Σηέσσανος κολούσαν ορ- γά, σαρπ ζωντας γύρω του ένα μουρμουρη- το και μία μωρολήν φρεσάδα.

Ο ποταμός την έτρεψε σά μαγνήτης στα ποταμά του βίθη, σά να ή. έλεγε ότι εκεί μέσα μπορούσε να βρή τον ήνι, την γαλήνη και την αιώσις άνάπαυση

Το μωρό έντωλετοξυ έύπνησε κι' άρχισε να κλαίη γοερά.

Έκρινε ή στιγμή ή δυστυχισμένη φτωχή της μήπως πράγματο- το έκλεινο που σκεπτόταν τόσο ώρα κι' ανέβριες τρέχοντας τα ποταμάτα.

Τώρα προχωρούσε πείο γρήγορα προφυλάσσοντας το κεφάλι του μωρού κάτω απ' το ποός της και προπαθώντας να το ζε- σιάνη με τα χέρια της. Του έλεγε κάποτε με φωνή που έτρεμε απ' την κούραση:

— Κοιμήσου, μικρό μου... Κάνε νάνι μικρούλη μου... Κάτος φρενίμα...

Προχωρώντας με μεγάλη δυσκολία και σταματώντας κάθε τό- πο να παρη άνάνα έφτασε επί τέλους στην τυπική κάμαρή της. Άνοιξε την πόρτα με τα χέρια της και κίνη να περπατάει προς το φτωχό της γοεράτι, ένώ το μωρό εξακολουθούσε να κλαίη.

Έξω υπήρχε τότε το μουσκεμένο φορεμά της κι' έδωσε στο μω- ρο να βύζει.

Έκλεινο όσπασε για μία στιγμή, άλλα οε λίγο ξανάρχισε τα κλάματα γιατί δεν κατάόησε να χωράσει την πείνα του. Ιδ' όπρος τότε στην άγκαλιά της κι' άρχισε να βηματίζη κατά μήκος του δω- αρίου κουνώντας το, χαϊδεύοντας το και προσπαθώντας να ό- κνη υγάζη με διάφορα παλιά τραγούδια που τα είχε μάθει με- ρη στην πατρίδα της. Έπί τέλους το μωρό άποκοιμήθηκε κι' ή ητέρα του άφω το τώλεξε με χίλιες προσφάσεις τώζαλε να κλάμω.

Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

— Έπρεσε τότε έξανηλημένη πάνω στην καρέκλα και άρχισε να κλάμω.

κλαίη. Αιτή τη φορά ή κατάσταση ή'αν πολύ χειρότερη γιατί όχι μόνο ψαμ για τον έαυτό της δέ υπορόσε ν' άγοράση, άλλα ούτε γάλα για το μωρό της που δεν είχε στους μαστούς της.

Ποιόν να παρακαλέση τώρα, τίνας να χτενίση την πόρτα, οε τίνας τα πόδια να πέση;

Τότε μία ιδέα κατέβηκε ζαφρικά στο κεφάλι της να το κατα- ταθέσι στο Βρεφοκομείο, όπως κάνουν τόσες φτωχές μητέρες.

Στην άρχη πετάχτηκε από τη θέση της για την τρομερή σκέ- ψη της

— Θά προτιμώσα καλύτερα να σκοτωθώ μαζί του, είπε. Έπειτα συλλογίστηκε ότι δέ άδχε το θάρος ή ελούττητα, να το κάρη και στην άνάμνηση του ποταμού με τις έρημες όχθες, μία ά- νατοχίλα πέρασε απ' όλο το σώμα της.

Αργότερα άρχισε να σκέπτεται πείο λογικά:

«Στο Βρεφοκομείο στο κάτω - κάτω της γραφής δεν είνε και τόσο άσχημα. Κάνει ζέστη εκεί μέσα, τους δ' όνν απόλυτα φαί, δεν περνούν ά χήνια. Τοτε θά μπορούσα και να ζήσω. Κ' όταν θά βρω καμιά καλή θέση με καλά άφεντικά, τότε ίσως μπορούσα να το πάω από κεί.

Ναι, άλλα να χωρισθώ από το παιδάκι μου... Νά χάσω αυτό το μωρό, άκριβώς τον καιρό που άρχισε να με γνωρίζη και να μου χαμ-νέλα, το μωρό που ή'αν δικό μου επί τέλους!...

«Όλη τη νύχτα έκλαιγε χωρίς να πάρη άκόμα μιά όρισιμή άτό- φηση. Το πρωί το μωρό έβλινθησε κι' άρχισε να ζιγιά να βιζαίη, «Όταν ή μητέρα του είδε τον άδύνατο λοιμό του και το κίτρινο στεγνωμένο όδερμα του, κατάλαβε πεία πώ; δέ μπορούσε να το κρατή η περισσότερο, πώς έτρεπε να ύποκύνη στο περρωμένο.

Πήρε το μωρό της στα χέρια και βγήκε στο όδομο τρι; ή τεσ- σερς φρές, ρώτησε τους διαβίτες για ν' όμή χηθή, τον ζαλι- σμένο ένωθε το κεφάλι της. Έβρεχε. Το μωρό έξανηλημένο από την νούραση κι' από την πείνα κοιμόταν πάνω στον ώμο της.

Όταν έφτασε στο Βρεφοκομείο, μίτη χωρίς να διστάση. Ένας υπάλληλος τη σταμάτησε για να τη ρωτήση.

— Τι θέλετε;

— Ηθθα για το μωρό μου... άπάντησε με δειλία.

— Θέλετε να τ' άφήτε έδώ; Πολύ καλά... Θά μείνετε έδω μω- σή ώρα και άπορείτε ν' ά-σπασετε οε αυτό το διάστημα αν θ' ά- φητε έδω το μωρό σας, ή αν θά το πάρετε.

Υστερα, ή πόρτα ξανάκλεισε κι' ή φτω- χή μητέρα έμεινε μόνη, δλοναχη για να κρυφίη τί έόκανε. Η αγανάκτηση της προ- σμένης νύχτας την κατέλαβε πάλι. Τη; απ' η- κε πώς γρατσούνιζαν το όδερμα τη; και ξε- σκίζιν τις σάρκες της. Νόμισ πως τρελασ- θηκε και φώναζε: — «Θά ζήτανι ψω!... Θά ζήτανι ψω!... Μα να μου το δώσουν πιάσ, να μη μου το πάρουν!... Έπί τέλους κατέ- κλησε στην άπόφαση να τ' άφήση, γιατί αν το κρατούσε μαζί της δυο μέρες περισσότερο, έδεν σα να το σκοτώνε μόνη της.

Όταν τη; άνοιξιν την πόρτα, ξεκομίσαν απ' το λαίμο της ένα μενταγιόν που κρεμώ- ταν από μία πλινή κροδέλλα και το έδωσε στη νοσοκόμα λέγοντας:

— Βάλτε του αυτό το μενταγιόν, δεσποι- νίς.

Κ' ύστερα βγήκε κλονιζόμενη χωρίς να γυρίση πίσω το κεφάλι της. Κι έώς την περασμένη μέρα, περιπλα- νήθηκε άσκατα μέσα στους δρόμους, χτενώντας πάνω σ' άνω- στους που κουνούσαν το κεφάλι τους νομίζοντας πώς είνε τρελή.

Υστερα, από λίγο σταματησε μπροστά σ' ένα κήσο δλου οι παρσάμες έδιναν τροφή στα μικρά τους; και το μεγαλύτερο παιδά έφταναν καλοβάκια από άμμο. Έμεινε άκίνητη για μία στιγμή χαμογελώντας στο παιδάκι και διασκεδάζοντας με τα παιχνίδια τους.

Έξωφρα άρχισε να τρέχει κριβντας το μάτια μέσα στα χέρια της. Η νύχτα έπεφτε και τα ή έκτοικά ή'αν άναμμενα.

— Έχτες τέτοιαν ώρα το κρατούσα στα χέρια μου, στην άγκα- λιά μου. Τώρα το έδωσα, το άφησα... Είνε δυ-ατόν αυτό; Θά ξε- ναπαω στην καμαρούλα μου δλονόναχη... Δέ θά τη ξαναδώ ή φτω- χή... τι δυστυχί, Θεέ μου!

Και τραβώντας τα μαλλιά της μ' άπειλούς έσπουσε οε λυγ- μούς... «Άξανα κοντά σ' ένα σταυροδρόμι σταμάτησε με τα χέρια ύψημενα και τα χέλια μισάνοιχτα. Κυ-τάξε γύρω της κι' είδε καιω από μία πόρτα ένα άσπρο πρματάκι που σάλανε. Έσκυψε κι' ά- φηγοντας μία παραπονοιάριχη κραυγή, το σήκωσε στί χέρια της.

«Ήταν ένα έκθετο, ένα μικρό παιδάκι, πολύ μικρό, μικρότερο άκο- μη κι' απ' το δικό της κι' άι τη στιγμή που το πήρε στην άγκαλιά της τα κλάματα του λιγόσιαν.

Έθαμάσε το μωρό και το έαγγε τρυφερά.

Κι' άξανα, βυθισμένη οε μιά άτέλειωτη τρυφερότητα, το άγ- κάλασε με σπορχή, με λυγμούς πόνου και χωρίς και προχόρησε κολλήτ' στον τοίχο μουρμουρίζοντας του λόγια που έλεγε χιες άκο- μα στο δικό της: — Κοιμήσου, μικρό μου... Κάμε νάνι, μικρούλη μου... Κάτος φρόνιμα... Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level

Και το πήραζε της... Maurice Level



Κύτταξα, και στο παιδικό και λευκό αυτό στήθος είδα κοντά στον άριστερόν όμο το ίδιο μαύρο σημάδι, το όμοιο με μικρή μαύρη ελκή, που είχε και ο Γάστον στο ίδιο μέρος του σώματός του.

Μία δύναμη άνατοχίλα μου έπέρασε το κορμί. Το νερό ζαφρικά μου φάνηκε σαν παγωμένο. Μ' έπιασε ένα είδος έλλογρου κοτιά την διάκριση το όποιον ότι μου άπόμεινε από θέλησι και λογική, καταπονοίστηκε μέσα σ' έναν θυμό ζεαλό, σπληνικό προερχόμενο από τα πιο άγρια έστικα.

«Ενα άλλο κίβρα τη στιγμή εκείνη ύψωσε έπάνω από τα κεφάλια μās τον άπειλητικό του όγκο έτοιμο να μās περιόιση. Κρότος το κύμα ζεστούσε, άφροα το μικρό Άντρέα από τα χέρια μου. Εκείνος του κάκου προσκαλούσε να πιστώη από πάνω μου. Έτσι άφροα το φτωχό παιδί να παρασυνθί, να χαθή μίς' στο άνατράγμα της άγριομένης θάλασσας...

Στην κραυγή της έκπληξής μου που έβγαλε πα- δώς παροεσύρετο, της άπογοήτεύσεως που δεν θα την ξεγάρω ποτέ, άνατοχίλας, ξεπνώντας ζαφρικά απ' τον φοικτόν μου αυτόν έφελτο. Όμορφα, έκανα μία βροτιά και μέσα στο νερό το άνέστησα με

ΤΟ ΤΣΑΪ ΜΕΛΡΟΖ

Είνα το καλλίστερον και θυμέ-
στατον εοφαντικόν. Είνα ανό-
τερον από μάθς άλλο τσάι και
άλλη παραβολή κατά την παρα-
σκευήν παίζει περι τούτου. Το
τσάι Μελρζ πωλείται μόνον
εις κντία και πακέτα φερόντα
το έναίν σήμα (μοναστήρι) με
τήν λέξιν κατωθι :

MELROSE

Προσέχετε πάντοτε το σήμα
και το κίτριον περιτύλιγμα.
Γεν. Αντιπρόσωπος
Κ. ΚΑΙΣΑΡΗΣ
Σταδίου 40.- Αθήναι

ΚΟΝΤΑΡΙΑ ΠΟΡΤΙΕΡΕΣ ΣΤΟΡ ΜΠΡΟΝΖ
 Ἀπὸ 80 Δραχμῶν καὶ ἄνω
 ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΘΕΩΣ
 Βελούτε, Μάλλινα καὶ Βαρβικερὰ, Μονὰρ, Μεταξιστὰ, Πλούς, Ντουμπλ
 Φάς, Ζούτ, Κροτόν, Χαττέν, Μεξιλανίνα μεταξιστὰ καὶ βαμβάκιν καὶ
 =====
 βελούτε, Στόρ, Βεζβέ, ψάδες διὰ στόρ, διαδρομούς κλπ. =====
 ΥΛΙΚΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΔΕΣ
 εἰς μεγάλην παρακαταθήκην δι' ἐπιπλα καὶ αὐτοκίνη α.
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΤΗΡΙΩΝ
 παντός εἶδους δι' ἐπιπλα καὶ αὐτοκίνητα.
 ΠΩΛΗΣΙΣ: Χονδρική καὶ Λιανική.
 ΠΕΤΡΟΣΙ. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ
 ΑΘΗΝΑΙ — δόδε Κολοκατῶν 57.

ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ
ΤΟΥ 1928
Θά εἶνε ἀληθινὸν ἀριστούγημα ποι
πρώτῃ φορᾷ ἐμφανίζεται ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα
ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
"ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"
ΚΑΙ
"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ,"
(Πλατεία Ἁγίου Γεωργίου Καρότης 16β)
Ἀναλαμβάνουσιν τὴν καλλιτε-
χνικὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσε-
ως τυπογραφικῆς ἐργασίας.



ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ

Προμηθεύετε από
τὸ μοναδικὸν κα-
τάστημα

ΕΙΔΩΝ ΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΣΠΟΡΤ
Α. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗ
ΚΑΙ
ΑΔΕΛ. ΑΠΕΤΙΑΝ

ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ 42 - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
"ΤΟ ΚΑΤ'ΕΡΟΝ"
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 12-ΑΘΗΝΑΙ
= ΑΦΑΝΓΑΣΤΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑ =


Δι' ἐκεί-
νους ποῦ θέλουν
να εἶναι ὑγιεῖς τό
ENO'S "FRUIT SALT"
εἶναι τό μέσον δι' οὗ
θα κατορθώσουν
τούτο


Γενικός ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα
P.M.C.O' Caffrey - Ἀριστείδου 3 Ἀθήναι

ΕΦΥΓΑΝ
ΕΦΥΓΑΝ
ΤΑ
ΧΑΛΙΑ

ἀπ' τὴν Ἀσίαν καὶ ἦλθαν
στὴν Ἑλλάδα
Ἄν. δὲν ἦν ποσειδάων ἐ-
λάτω δῶκε σὰς
στὴν ἐκ-
θεσὺν τῆς
Ἑλληνι-
κῆς Τραγ-
ωδίας γιὰ τὴν
Ἀ. Ε. Ὁ.



ἰστορίας ἀρχ. 5-7 (Πάροδος Ἑρμοῦ) γιὰ νὰ τὰ θυσιάζοι καὶ
ἀράστε.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ			
το κέρδος του Μεγάλου λαχείου είναι αμέσως 5.000			
από δόξαν εις δόξαν κέρδους Δοσφ. 5 500 000			
ΠΡΟΣ ΚΕΡΑΦΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΔΙ' ΕΚΡΩΤΗΤΗ ΚΑΠΡΩΣΗΝ			
	πρός	Δοσφ.	2.000.000
1			400.000
1			300.000
1			200.000
1			100.000
1			80.000
1			50.000
1			40.000
1			30.000
1			24.000
1			20.000
1			13.000
1			12.000
1			10.000
1			10.000
10		Δοσφ.	80.000
10			70.000
15			90.000
15			75.000
15			50.000
25			40.000
25			30.000
60			20.000
100			10.000
750			816.000
4.000			240
5.000			Δοσφ. 5.500.000
ΚΕΡΑΙΖΟΥΝ			

ΣΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΕΙΣ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
στον γραμματεῖον διαδίδονται εἰς 4 τετράμηνα πωλούμενα ἀντὶ 50
στον παρέχοντα δικαίωμα εἰς πρῶτον πωλῶντων ὡς ἀνω κερδῶν.

Πρόγραμμα ή κρίσιμη απόφαση απαιτείται πολύ ώρα, και χρησιμοποιούμενη στους θραύει από το σωτήριο ενέλιξις του λειτουργική, και εξαλείφει σε 5 λεπτά όλα τα περιτά γυνώδια και τις κρίσεις εις ολονόησιν νόμος και άν γιν ή εξαλείφει. Το TAKY είναι ολκω ρυθμίζον ο βολβός και άπό ώριμον ει: την πόρην δια την ό ούαν καθίστα λευκή λαοκρατική και εξαλείφει απόλυσως τις κρίσεις, τάς όποια πολυκίς εξαφανί- νεται. Α' αυτό ά κοίτας συνιστάται ότι πολυκίς δια εξαφανισιν Ιστών. Εαν θέσσει να αλγε άναέλονται κατά τ ή ΚΡΙΣΤΟΓΕΝΕΑ πρέπει να μεταχει- ρισθής TAKY

Το TAKY, πωλείται παντού, προς τιμήν 40 το σωτήριο. Ζητήσά το, άλλ ή προσήχ προς άποφυγή των επιβλα- βών άπομνησμών: γνήσιον είνε μόνον ή κνίτα, τά φέροντα θρυόβα τέκνιστά με μύθρα γράμματα και το όνομα Πε- τρου Νικολάου. Αθήνα, ές έπιστολ

Διαρκής παρακολούθηση παρά το ασθε-
ματικό άσθμα του οποίου δι' έλξη την 'Ελ-
λάδα Πέτρος Νουράτσος, σπύδα Παναγιώ-
τος, 'Αθήναι, ός και εις το εν Θεωρίην
ποινάτοσημά του, όδός Μεγ. 'Αλεξάν-
δρου όρ. 33.

Κακοσυρβιοδικείν Πειραιώς. 'Ανα-
καταμιναν τμημασαν και Πλημμελει-
σίδεικτον Πενταύς ύποπτεσις άνταλα-
βέναι ό Ποινικ-λόγος δικηγόρος: κα-
τάσταται: Πειραιώς, κ. Χαρ. Χαχα-
λίας.

Γραφείν: 'Οδός Νοταρά 60, έν Πειραι. 7

:: ΔΩΡΕΑΝ ::
 ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑΣ.
 ΞΚΙΤΟΓΡΑΦΙΑΝ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΝ - ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΝ & ΧΟΡΟΝ
 ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΣΑΜΙΣΤΟΝ
 Διευθυντής Δ. Χ. ΤΣΑΜΗΣ Πλατεία Ἁγίων Θεοδώρων

“ΜΠΟΥΚΕΤΟ”

ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝ ΕΠΙΘΕΡΜΗΣΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΚΚΑ 7
ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.000.000
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ „ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ”

Έστωτε, δι' ἑν ἔτος...Δρχ. 180 || Έξωτερ, δι'ἑν ἔτος...Δρχ. 180
Αἱ ἐξάμηναι καὶ τμήνηνοι κατ' ἀναλογίαν. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ τὰ
χηματικὰ ἐμβλήματα δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν ἰδιο-
κτήτην τοῦ «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ

Τὰ τεύχος τιμᾶται Δραχμῶν 2.50
Δημοσιεύσεις ὁ στίχος δραχμαὶ 5, Δι' ἄγγελιας ἰδιαίτερας συμ-
φωνίας. Τὰ προηγουμένα τεύχη τιμῶνται δραχμῶν 8.
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ «Μπουκέτου» ἐν Ἀμερικῇ
M^r PETER THEODOROPoulos 21—24 STATE ST. NEW YORK. N.Y. U.S.A.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

31 ΣΤΑΔΙΟΥ 31
ΑΘΗΝΑΙ

“ΚΟΣΜΟΣ”

NEA PULL-OVER και GILETS μάλλινα Άγγλικά δια κυρίου; και κυρίας.

BIBELOTS PORCELAINE θαυμασία συλλογή.

ΤΣΑΝΤΑΙΣ γυναικείες, νέες φόρμες.

CAPELINES βελουτέ γυναικείες, νέοι χρωματισμοί.

ΑΡΩΜΑΤΑ και καλλυντικά των όνομαστωτέρων εργοστασίων.

ΚΑΛΤΣΑΙΣ μοντέρνες ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ (fil muliné) κλπ. κλπ.

Κάθε κυρία και κύριος πρέπει να επισκεφθή το κατάστημά μας δια να θαυμάση τα νέα μας είδη.

“KOSMOS,”

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

31 ΣΤΑΔΙΟΥ 31
ΑΘΗΝΑΙ



POLYDOR

ΔΙΣΚΟΙ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΒΛΑΣΤΟΥ
• ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ •